73STE JAARGANG No. 9654 VRIJDAG 26 OKTOBER 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 — Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

POOLS VAKVERENIGINGSBESTUUR TREEDT AF

Opstandelingen in BOEDAPEST versterkt met legereenheden

Verwarde berichtgeving van achter het „IJZEREN GORDIJN"

Londen. — Boeda-Pest is nog niet geheel rustig. In de loop van de nacht van donderdag op vrijdag kwamen er opnieuw incidenten voor tussen opstandelingen en de Staatsveiligheidsdienst, waarbij volgens Radio Boeda-Pest verschillende doden en gewonden zijn gevallen.

Tegen de morgen meldde de Hongaarse radio dat de regering een „algemene aanval" op de tegenstand biedende opstandelingen gelastte „opdat de opstand volledig zou worden bedwongen".

Fabrieken, winkels en andere openbare instellingen zullen vandaag de gehele dag gesloten zijn. Aan de bevolking is verzocht binnenshuis te blijven. Overigens is het volgens de radioberichten in de stad over het algemeen rustig. Elke vijf minuten doet de radio een beroep op de bevolking om vooral rustig te blijven.

In de loop van gisteren is geprobeerd de openbare vervoersdiensten weer te doen functioneren, maar deze poging moest door nieuwe incidenten weer worden opgegeven. Ook de winkels, die in de ochtenduren open waren, moesten weer worden gesloten.

Volgens het Hongaarse persbureau kunnen voorlopig nog geen betrouwbare cijfers worden gegeven over het aantal doden en gewonden van de laatste dagen.

Uit de provincie wordt van verschillende steden uit gemeld, dat er betogingen zijn gehouden, die evenwel ordelijk verliepen.

Het Weense avondblad „Bild Telegraf" publiceerde een ooggetuigeverslag van een Zwitsers reiziger. Deze vertelde: „Ik heb met eigen ogen gezien, dat men twintig opstandelingen aan vlaggemasten en lantaarnpalen heeft opgehangen. De gebeurtenissen in Hongarije zijn met geen pen te beschrijven. De mensen worden samengedreven en ter plaatse terechtgesteld. De opstandelingen, die radio-Boedapest hadden bezet, zijn uit de ramen van de vierde verdieping gegooid."

De Zwitser vervolgde: „Maar ook de opstandelingen zijn genadeloos. Ik heb ook gezien, dat Sovjet-soldaten werden opgehangen."

In de afgelopen nacht meldde de Hongaarse radio, dat in verschillende belangrij'e fabrieken te Boeda-Pest stakingscomité's zijn gevormd.

Premier Imre Nagy heeft medegedeeld dat binnenkort een nieuwe regering zal worden gevormd — aldus een bericht van hedenmorgen vroeg. Deze nieuwe regering zal rekening moeten houden met „de eisen van het publiek". — aldus de radioberichten.

Aan de verklaring van president Eisenhower, dat hij het betreurde dat Russische troepen zijn gebruikt tegen de opstandelingen in Boeda-Pest werd toegevoegd, dat de Russische strijdkrachten volgens de bepalingen van het vredesverdrag uit Hongarije hadden moeten worden teruggetrokken. Hun aanwezigheid heeft niet ten doel, zoals thans wordt gedemonstreerd, Hongarije te beschermen tegen agressie, doch veeleer om een bezetting door troepen van een vreemde mogendheid ten bate van haar eigen oogmerken voort te zetten — aldus Eisenhower.

„De Verenigde Staten beschouwen de ontwikkelingen in Hongarije als een nieuwe manifestatie van het intense verlangen naar vrijheid".

De Poolse communistische partij heeft gisteravond een onderzoek aangekondigd naar de handelingen van degenen, die de laatste jaren leidende posities hebben bekleed in de Poolse veiligheidsorganisaties. Alle veroordelingen door de veiligheidsorganen in de laatste jaren zullen worden herzien.

„Wij moeten begrijpen dat ons onwrikbaar bondgenootschap met Rusland de waarborg vormt voor onze Westelijke grenzen en zelfs al kunnen wij geen grote vriendschap voor Rusland tonen, dan moeten nog een koele berekening, een logische analyse der feiten van onze politieke situatie, ons er toe brengen met kracht vast te houden aan de alliantie met Rusland" aldus donderdagavond een commentator voor Radio Warschau.

(Vervolg naar pag. 6)

De heer Benny Maduro was een dergenen, die vice-admiraal Pröpper gisteravond tijdens de ontvangst op de Marinebasis Parera de hand kwamen drukken. Links: de heer Maduro, midden: vice-admiraal Pröpper, rechts commandeur Van Karnebeek.

Bij het vertrek van gouverneur STRUYCKEN

Gouverneur zijn is geen gemakkelijke taak voor wie het wel meent met de Nederlandse Antillen en de regels van de parlementaire democratie in acht wenst te nemen.

Dit zal niet alleen de opvatting zijn, die minister Struycken naar Nederland met zich mede neemt, doch het is ook de overtuiging van allen hier, die met grote zorg de politieke ontwikkeling in de Nederlandse Antillen volgen.

De waarde van een gouverneurschap wordt gemeten naar de maatstaf van zijn positieve prestaties en naar hetgeen hij door zijn leiding heeft kunnen voorkomen. Zijn positie als vertegenwoordiger van de Kroon kan en mag nooit slechts lijdelijk zijn zoals velen het zouden wensen. Krachtens zijn hoge functies moet hij ook leiding geven en ingrijpen wanneer de grondbeginselen van deugdelijk bestuur op het spel staan.

Gouverneur Struycken heeft zich vaak verplicht gevoeld zijn veto uit te spreken over bepaalde „Seitesprunge" van de nog niet tot volle wasdom gekomen Antilliaanse democratie. Politici van dit ogenblik mogen ter wille van hun kiezers beweren, dat het optreden van deze gouverneur een wezenlijke aantasting van de autonomie betekende, verantwoordelijke leiders in de toekomst zullen ongetwijfeld erkennen, dat het ingrijpen vaak bescherming van de autonomie is gebleken tegen een latente zelfvernietigingsdrang.

De bestuursperiode van Gouverneur Struycken moet als een vruchtbare gekenmerkt worden, omdat onder zijn bestuur de nieuwe rechtsorde tot stand kwam en vele belangrijke wetten het publicatieblad bereikten. Ook werden goede contacten met het buitenland gelegd. Persoonlijk heeft mr. Struycken veel belangstelling getoond voor het culturele en sociale leven in de Nederlandse Antillen. Geen gelegenheid liet hij voorbij gaan om de zelfwerkzaamheid der bevolking te stimuleren. Hij nam ook elke kans waar om sociale acties te steunen. Vooral de zwakke zustereilanden Bonaire en de Bovenwinden hadden zijn bijzondere belangstelling.

Dat er nog steeds geen concrete en uitvoerbare plannen zijn voor deze minder draagkrachtige delen van de Nederlandse Antillen, ligt zeker niet aan hem.

Minister Struycken zal ongetwijfeld — hij heeft dit ook zelf reeds verklaard — in Nederland goede herinneringen aan de Antillen blijven behouden en zijn arbeidsperiode hier blijven zien als een belangrijk stuk van zijn leven. Het Antilliaanse volk zal hem om het goede dat hij in het belang van het land heeft gedaan in dankbaarheid blijven gedenken, en het zal ook het goede voorbeeld niet vergeten, dat hij als mens en als hoofd van een groot gezin heeft gegeven.

Wij wensen minister Struycken kracht en succes toe in zijn nieuwe functie.

Staten maandag weer in openbare vergadering bijeen

Willemstad. — De Staten der Nederlandse Antillen zullen aanstaande maandagavond voor het eerst na hun reces weer in openbare vergadering bijeenkomen ter behandeling van een aantal adviezen. Verwacht wordt, dat de vergadering niet veel tijd in beslag zal nemen.

Aanstaande dinsdagmorgen zal de heer mr F. E. J. van der Valk als waarnemend gouverneur van de Nederlandse Antillen beëdigd worden in een openbare vergadering der Staten waarin verder geen punten aan de orde zullen komen.

Guatemalaans minister op Curacao

Willemstad. — Gisteravond arriveerde op Plesman Luchthaven voor een kort bezoek aan ons eiland Z. Exc. Enrique Quiñonez, minister van Onderwijs van Guatemala. De heer Quiñonez werd verwelkomd door de Inspecteur van Onderwijs, de heer E. van Stappershoef, en de heer H. v.d. Ree, chef van het KLM-passagekantoor.

Gedeputeerde MORKOS uit Nederland teruggekeerd

Dr. Plesmanluchthaven. — Na een verblijf van enige weken in Nederland, waar hij diverse belangrijke zaken de Curacaose bursalen betreffende behandelde, keerde gisteravond op ons eiland terug, de heer E.J. Morkos, Gedeputeerde van Onderwijs van het Eilandgebied Curacao.

De heer Morkos was zeer voldaan over de resultaten van zijn reis naar Nederland, waar hij o.a. in de gelegenheid was om een zeer groot aantal studerenden te bezoeken. Uiteraard kon hij geen verdere mededelingen doen voordat hij verslag over zijn reis aan het Eilandsbestuur had uitgebracht.

De heer Morkos maakte de terugreis uit Nederland via Mexico en Costa Rica, vanwaar hij door zijn echtgenote en zoontje vergezeld werd op de laatste etappe van de lange vliegtocht naar Curaçao.

Op het vliegveld werd gedeputeerde Morkos welkom geheten door de heer H. M. van Delden, ondervoorzitter van de KVP, namens het bestuur van de partij en door de heer G. P. Jansen, hoofd van de Afdeling Volksontwikkeling en Opvoeding van het eilandgebied, alsmede door talrijke famlieleden en kennissen.

Vice-adm. Pröpper: zien hoe zijn mensen hier werken

Marine Luchtvaart Dienst op Hato wordt verbeterd

Strijdkrachten in Antillen geen deel van groter verband

Willemstad. — „Mijn bezoek aan de Nederlandse Antillen is door geen enkele bijzondere militaire of politieke omstandigheid ingegeven", verklaarde gisteravond vice-admiraal H. H. L. Pröpper, bevelhebber der Nederlandse Zeestrijdkrahcten tijdens een ontvangst op de Marinebasis Parera. „Ik ben op routinebezoek en het is mijn speciale bedoeling kennis te maken met mijn mensen hier en een idee te krijgen van de omstandigheden waaronder zij leven en hun dienst verrichten".

Dat tot het doel van zijn bezoek ook behoorde een opnemen van de situatie bij de Marine Luchtvaart Dienst op Hato, was zonder meer duidelijk, nadat een aantal leden van de Tweede Kamer in het verslag over de begroting van marine de aandacht van de regering er op gevestigd had, dat naar hun mening de algemene toestand van de vliegbasis Hato niet voldoet aan de hieraan te stellen eisen en verbetering van de uitrusting van dit vliegveld hun noodzakelijk voorkwam. De vice-admiraal verklaarde, dat verbeteringen inderdaad wel nodig waren en hij zinspeelde op een vervanging der aanwezige fireflies door vliegtuigen, die momenteel bij de „Karel Doorman" in gebruik zijn. Hij zeide, dat outsiders zeker wel eens meer waardering konden tonen voor hetgeen de mensen van de M.L.D. in de Ned. Antillen met hun beperkte middelen wisten te presteren.

Gevraagd naar zijn opvatting aangaande de moeilijkheden, die de Antilliaanse visserij en met name visser b..k in de wateren tussen Venezuela en de Benedenwindse eilanden had ondervonden, zeide vice-admiraal Pröpper, dat dit een aangelegenheid was, die in het beleidsvlak lag en dat hij zich daarover dus bezwaarlijk kon uitlaten.

Hij ontkende, dat het militaire apparaat in de Nederlandse Antillen op enigerlei wijze deel uitmaakte van een groter geheel, zoals dit met de Nederlandse strijdkrachten in het verband van de N.A.V.O. het geval is. Er bestaat geen enkel verdrag of overeenkomst met welke mogendheid ook. De op Curaçao en Aruba gestationeerde strijdkrachten treden dus geheel zelfstandig en onafhankelijk op.

Vice-admiraal Pröpper zeide, dat hij morgen, zaterdag, met hetzelfde vliegtuig als waarmede Z. Exc. Gouverneur Struycken vertrekt, naar Nederland zal terugreizen.

(Nog) geen gratie voor veroordeelden in Bonairiaanse zedenaffaire

Willemstad. — Er gaan de laatste dagen geruchten, dat een aantal veroordeelden in de Bonairiaanse zeden-affaire gratie zou hebben gekregen en in vrijheid zou zijn gesteld. Men brengt dit mede in verband met de omstandigheid, dat verschillenden van deze mensen in hun gezinnen node gemist kunnen worden.

Van bevoegde zijde deelt men ons echter mede, dat er weliswaar door enkele veroordeelden een gratierequest is ingediend, doch dat van verleende gratie en daarop volgende in vrijheidstelling nog geen sprake is.

Wel hebben vele veroordeelden hun straf inmiddels uitgezeten en zijn dus op vrije voeten gesteld.

Vice-adm. Pröpper ontving select gezelschap op Marine Basis Parera

Parera. — Gisteravond had op de Marine Basis Parera een ontvangst plaats ter gelegenheid van het bezoek aan de Nederlandse Antillen van de vice-admiraal H. H.L. Pröpper.

Een select gezelschap verzamelde zich tegen half negen in de longroom, waar de vice-admiraal, die vergezeld was van de commandeur A. van Karnebeek en een aantal hoofdofficieren, eenieder de hand drukte. Onder degene, die hun opwachting kwamen maken, waren de ministers Jonckheer, Beaujon en van der Meer, Statenvoorzitter Isa, Gedeputeerde Beaujon, Griffier van Gricken, de Hoog Eerw. Pater Provicaris M. Hulsman met diens secretaris Pater Maassen, Pater Möhlmann, de aalmoezeniers Pater Brugman en Pater Huberts, leden van de rechterlijke macht, waaronder de President van het Hof, mr F. R. Povel, hogeambtenaren, vertegenwoordigers van het Corps consulaire, enz. enz.

De Mariniersband zorgde als van ouds voor het stemmige muziekje op de achtergrond, terwijl de bediening bij de "jongens" in goede handen was.

Hoewel de tuin weer feeëriek verlicht was, konden de gasten zich daarin niet vermeien, daar de regen gedurende een deel van de avond met stromen neerviel.

Bij de aanvang van de party zag men dan ook M.P.ers met paraplules bezig de bezoekers binnen te loodsen. Het mocht de vreugde van het prettig samenzijn overigens niet drukken, integendeel de sfeer in de longroom werd er des te gezelliger door.

Aan het begin van de receptie, welke gisteravond ter gelegenheid van het bezoek van vice-admiraal Pröpper op de Marinebasis Parera werd gehouden, viel de regen met stromen neer. De M.P. loodste een aantal bezoekers met de paraplu binnen.

Concert Vincentius Harmonie op Bolivarplein

Willemstad. — De „Vincentius Harmonie" onder leiding van J. J. Martiena zal op zondag 28 oktober as. van 19.00 tot en met 21.00 uur een concert geven op de Bolivarplein (Scharloo). Het programma bestaat uit Antilliaans muziek.

VENEZOLAANS 5 Y 6

Wat zal het miljonairsspel ons a.s. zondag brengen?

Weer staan wij voor een Venezolaanse 5 y 6-weekeinde, en hoewel bijna alle favorieten van de vorige week faalden, kunnen wij de bekoring niet weerstaan en moeten wij deze week weer meedoen aan het miljonairsspel. Wij kozen na een grondige studie deze paarden uit. KURDO als de favoriet voor de eerste race. Andere die ook een kans hebben, zijn ACARIGUA, EXPLOSION en POSTIN.

In de tweede race vertrouwen wij op jockey Nicolas Casique met het paard **CENTAURO II.** Wij combineren in deze race **CENTAURO II** met **GOLANGO.** Maar vergeet niet op **FORRAJERO.**

MACHANGO, POLONO en **PHIZ** is onze combinatie voor de derde race. Men moet vooral uitkijken naar **PHIZ.**

In de vierde race treffen wij paarden van de vierde en derde serie, terwijl er sommige van de vijfde en zesde en zevende serie deel neemt.

Naar onze menig is het het moeilijkste race. **LUJOSO, SENEGAL, TUDOR, VIRLIKE** en **LLAVE SEIS** zijn de paarden, die de meeste kansen hebben.

Wij nemen in de vijfde race **IMPORTUNO** als onze „linea". Importuno kwam weliswaar in haar laatste race als nummer zes aan, maar nu neemt deze 2 kilo's minder mee en maakt hierdoor goede kans en wordt bereden door M. Camacaro.

Wij geloven niet, dat **BOMBON** in de laatste race van de middag ons in de steek zal laten. Als een zekere versterking voor Bombon kozij wij **Orocopiche, Quitapesares** en **The Dancer,** maar wij hopen, dat u niet verrast wordt door **TARGI....**

ACARIGUA KURDO EXPLOSION	3	ACARIGUA KURDO	2	KURDO POSTIN	2
CENTAURO II GOLANGO FORRAJERO	3	CENTAURO II GOLANGO	2	CENTAURO II	1
MACHANGO POLONO	2	MACHANGO POLONO	2	MACHANGO PHIZ	2
LUJOSO SENEGAL TUDOR VIRLIKE	4	LUJOSO SENEGAL LLAVE SEIS	3	LUJOSO SENEGAL	2
IMPORTUNO	1	IMPORTUNO	1	IMPORTUNO	1
BOMBON OROCOPICHE	2	BOMBON QUITAPESARES	2	BOMBON THE DANCER	2
	Bs 144		Bs 48		Bs 16

'Zondag strijden schakers van BPM en CPIM (per telex) om gunst van Caïssa

Asiento. — De reeds enige weken geleden aangekondigde telexschaakwedstrijd tussen de teams van het hoofdkantoor der Bataafsche Petroleum Mij. in Den Haag en van de CPIM alhier, zal zondag aanstaande om 7.30 uur in de morgen aanvangen. Deze vijfde strijd om de gunsten van Caïssa heeft iets feestelijks vanwege het eerste lustrum. Dank zij de medewerking van de beide directies, die de lijn en de apparatuur ter beschikking stelden, alsmede de benodigde kantoorruimte, en van de Landsradiodienst, die de technische verzorging — waarlijk geen sinecure — in handen heeft, is wederom de basis gelegd voor een volle dag van schaakgenot voor de deelnemers en hun supporters.

De Correspondentiezaal van het CPIM-hoofdkantoor wordt voor deze gelegenheid van haar zakelijke attributen ontdaan en als speelruimte ingericht. Voor het overseinen van de zetten verleent de Telexafdeling van de heer W. Moulijn belangeloos haar medewerking. Het vroeg uur van aanvang is noodzakelijk, omdat door het grote tijdsverschil aan de Nederlandse zijde de partijen anders diep in de nacht zouden eindigen. Het zal toch wel ver over middernacht zijn, voordat de BPMers huiswaarts kunnen keren. Het officiële einde van de wedstrijd is gesteld op Ned. tijd 24.00 uur, terwijl om 23.00 uur alle nog niet beëindigde partijen zullen worden afgebroken en door arbitrage beslist. Als arbiters zullen optreden de eerste bordspelers van beide partijen. Mochten zij geen overeenstemming kunnen bereiken, dan wordt een neutrale arbiter ingeschakeld, wiens beslissing bindend is. Voor het overseinen is een bepaalde code in gebruik om tijd te besparen. Zo wordt „Ik geef de partij op" gecodeerd als „Basta" even kort als kernachtig.

Bij het spelen zonder zichtbare tegenstanders wordt natuurlijk veel aan de sportiviteit van de speler overgelaten, die bv. geen schaakboekjes mag raadplegen, of confereren met anderen over de partij. Er dient echter vanzelfsprekend ook een verantwoordelijk toezicht hierop te bestaan, en dit is een van de menigvuldige taken van de wedstrijdleider, de heer C. Eielts, die hiertoe wordt bijgestaan door een aantal deskundige assistenten.

Het speeltempo bedraagt 18 zetten per uur, de tijd benodigd voor de verwerking van de uitgaande en binnenkomende zetten laat geen hoger tempo toe. Hoewel 11 uur zitten achter elkaar menigeen niet zou aanlokken, heeft de wedstrijdleider een keus kunnen maken uit de beste schakers van de CPIM, van wie velen tot de topspelers van ons eiland behoren. Onder de deelnemers zien wij o.a. de heer dr ir Zaayer, adjunct-directeur van de CPIM, die reeds kort na zijn aankomst op Curaçao lid van de schaakvereniging „Dr Max Euwe" is geworden, en al spoedig zich een plaats in de hogere regionen wist te veroveren. Als nieuwe sterke man zit bij de BPM aan het eerste bord de heer J. J. Wouters, kampioen van Voorburg. De volledige bordbezetting is als volgt:

Nederlandse Antillen

1. P. J. Keur
2. S. Zonenschain
3. C. T. Pang Atjok
4. W. F. Croes (APM Aruba)
5. K. W. Coppoolse
6. P. Avis
7. I. B. Meit
8. A. Voordenhout
9. Ir B. Zietse
10. J. C. Tiepen
11. J. v.d. Horst
12. A. Pinto
13. Dr Ir W. H. Zaayer
14. C. Harms

Den Haag

J. J. Wouters
A. H. Zumker
J. H. Riehl
H. P. Innemee
P. A. J. de Lange
J. Selman
E. E. Feltz
Drs A. A. Surber
Ir F. W. van Vollenhoven
E. C. Lantzius
C. F. Haas
H. J. van Eerden
Ir C. v.d. Berg
F. van Eysinga

Dr Max Euwe, erevoorzitter van de schaakclub der CPIM-employé's is bereid gevonden bij de opening aanwezig te zijn, en zal ook de loting verrichten op het hoofdkantoor in Den Haag. De wedstrijden zijn voor het publiek toegankelijk en wij willen eenieder aanraden eens een kijkje te gaan nemen bij deze voor ons eiland unieke gebeurtenis.

En el día de tu Primera Comunión

A Rose Marie Van Grieken

El día en que se recibe por primera vez a Cristo, el cielo es más diáfano, el sol parece multiplicar sus matices, y e alma se convierte en un cielo donde únicamente hay cantos de gloria.

Hay muchas fechas en la vida que marcan un rumbo, pero el día de la Primera Comunión tiene tonalidades blancas que no se vuelven a ver a lo largo de los años que el Buen Dios nos concede.

No podrá presentarte más ci Señor con el capitoso candor con que hoy te acercas a la Mesa eucarística. La inocencia que hoy ofreces al Buen Jesús como un límpido copón en que ha de descansar su Sacratísimo Cuerpo, es una flor peregrina que, lástima vana, se ire marchitando al rudo contacto de la vida. Graba para siempre en tu memoria el recuerdo de esta fecha llena de luces y de blancura. Que en las encrucijadas del bien y del mal, que en las tinieblas del dolor y del sufrimiento, que junto al espejismo engañoso de las glorias humanas. siempre e acompañe la luz de este día.

Como una nueva Virgencita de Nazaret te has preparado para recibir y hacer nacer en tí al Rey de los cielos y de la tierra, eres un nuevo cielo en que el Bondadoso Jesús recibe constantemente la humilde adoración de los Angeles. Eres un tabernáculo vivo en que tus dos ojos inocentes ij vivos hacen de lampadario y de testimonio de la presencia de Dios-Hostia.

Cristo demostró insistentemente su preferencia por los niños, pídele hoy que se proyecte la felicidad de este día sobre tu vida, súplicale que te guarde al abrigo de su amoroso Corazón y que el sabor de esta fecha se prolongue para siempre.

Pídele que tapice tu vida de bendiciones y que cobije bajo ese cielo claro de felicidad a los que te están cerca por la sangre y el afecto.

Que la dulce y mansa paz de Cristo sea siempre contigo.

Dr. José Van Grieken

Curazao, octubre de 1956

KLM-personeel nam afscheid van de heer en mevr. Dubourcq

Willemstad. — Gisteravond hebben de heer en mevrouw Dubourcq in club „De West" afscheid genomen van het KLM-personeel, dat in grote getale was opgekomen.

In een achttal speeches vertolkten verschillende sprekers hun grote dank voor hetgeen de heer Dubourcq in de tijd, dat hij alhier het directeurschap bekleedde, voor bedrijf en personeel heeft gedaan. Als blijk van waardering werden de heer en mevr. Dubourcq verrast met een kristallen borrel-set met zilveren dienblad, alsmede met een album vol herinneringsfoto's.

De bijeenkomst was tevens bedoeld als een kennismaking met de nieuwe directeur, de heer Steensma, en diens echtgenote.

Het gezellig samenzijn na het meer officiële gedeelte van de avond werd opgevrolijkt door de muziek van Edgar Palm en zijn medewerkers.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN

C. P. I. M.

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel: 2307
Van 23.30 — 07.00 J N F Jung tel: 3353
Personeel Afdeling:
G. W. Overdykink Beatrixlaan 7, Rio Canario. tel: 3412
B. g. g. nad. inl: tel: 2400
Materialen Afdeling:
Zat. en Zond: C. P. Riegman tel: 4550
C. P. Riegman tel: 4550
GENEESKUNDIGE DIENST
Dr. Volker tel: 4245
B. g. g. tel: 2400

WEEKENDWACHT SUFF.
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de hr. B. Haddawey 3133.
B. g. g. nad. inl. tel: 2400

C. S. M.

Rederij:
H. H. van der Koogh tel. 2679

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00 kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00 W. R. Engelsman tel: 2304

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098;
van 1.00 — 07.30 P. Talma tel: 4523
Theather Asiento:
Geen Voorstelling.

Walter Gieseking overleden

Londen. — Prof. Walter Wilhelm Gieseking, een befaamd Duits concert-pianist, is in een ziekenhuis in Londen in de leeftijd van 60 jaar overleden.

Vier doden en 28 gewonden bij relletjes in Singapore

Britse troepen moesten in actie komen

Singapore. — Vier mensen werden gedood en 26 gewond bij nieuwe relletjes van studenten in Singapore vandaag en de politie was genoodzaakt onmiddellijk een uitgangsverbod over het gehele eiland af. De studenten te Singapore zijn in opstand gedurende de laatste veertien dagen wegens het studieverbod voor 145 van hun collegas en de arrestatie van anderen.

De relletjes namen dergelijke afmetingen aan, dat Britse troepen in de loop van de middag in actie moesten komen in de Chinese wijk van de stad. Versterking van de politie uit Malakka is op verzoek van de regering van Singapore de grens reeds gepasseerd en in de staat Johore staan duizend man versterking gereed om op het eerste verzoek eveneens te hulp te snellen.

Duizenden arbeiders hebben zich namelijk bij de studenten gevoegd en een staking van de autobusdiensten heeft de stad lamgelegd.

Een woordvoerder van de regering heeft medegedeeld dat de politie tot nu toe achtmaal van haar vuurwapens gebruik heeft moeten maken. De betogers richten zich in toenemende mate tegen Europeanen. Dertig autobussen zijn reeds vernield of in brand gestoken.

In de loop van vandaag zijn twintig demonstranten gearresteerd, waardoor het totaal aantal arrestaties sinds de relletjes uitbraken gestegen is tot 75.

Nairobi. — H.K.H. Prinses Margaret is gisteren per vliegtuig uit Kenia naar Londen vertrokken ter besluit van [illegible] Oost Afrika.

Filmvoorstellingen Stichting Volksontwikkeling Curacao

Willemstad. — De Stichting Volksontwikkeling Curaçao organiseert filmvoorstellingen op de volgende plaatsen:

Donderdag 25 okt. Buena Vista (school); vrijdag 26 okt. St Michiel; zaterdag 27 okt. Juan Hato; zondag 28 okt. Jandoret (bij consultatiebureau); maandag 29 okt. Marie Pompoen (speeltuin); dinsdag 30 okt. St Jago; woensdag 31 okt. San Nicolas; donderdag 1 nov. Veeris; vrijdag 2 nov. Westpunt; zaterdag 3 nov. Otrabanda (speeltuin Van Wilpen); zondag 4 nov. Fleur de Marie; maandag 5 nov. Dein; dinsdag 6 nov. Steenrijk; woensdag 7 nov. St Willibrordus; donderdag 8 nov. Suffisant (Marie Mai); vrijdag 9 nov. Lagoen en zaterdag 10 nov. ....

Het programma luidt als volgt: 1) Muziek; 2) films: „Juno in de huishouding", „Van tuin naar tafel" en „Chimps' adventure"; 3) pauze: 4) „One day at the time"; 5) „Their first mistake".

Huissen wil nog steeds de paterskerk heropend zien

PAROCHIE-OVERDRACHT met gemengde gevoelens ontvangen

Huissen. — Het bericht, dat de zielzorg in de parochie van Onze Lieve Vrouw ten Hemelopneming te Huissen binnenkort zal worden toevertrouwd aan de pater Dominikanen, is in het Betuwse stadje met zeer gemengde gevoelens ontvangen. Bij een aantal parochianen heeft het voldoening gewekt, dat de paters, die reeds honderd jaar zo'n belangrijke plaats in deze vrijwel geheel katholieke gemeenschap innemen, nu officieel met de zielzorg worden belast. Anderen echter betreuren, dat de parochie, die zeshonderd jaar in handen van de sekuliere geestelijkheid is geweest, deze traditie nu moet verbreken. Weer anderen tenslotte vinden de kwestie niet zo belangrijk en begrijpen niet helemaal waarom sommigen zich zo druk maken. Alleen de verrassing is algemeen; niemand in Huissen had deze verandering verwacht.

Wel was sedert 1952 de verwachting algemeen, dat er iets zou gaan gebeuren. Toen in dat jaar de openbare paterskapel gesloten werd en een aktie-comité na een aanvankelijk zeer felle reaktie besloot de kwestie in Rome aanhangig te maken, waren vele Huissenaren er van overtuigd, dat het laatste woord hoi niet gesproken was. Velen geloofden en hoopten, dat de kapel t.z.t. weer geopend zou worden.

Velen geloven en hopen dit nu nog. Wanneer er sprake is van voldoening over de jongste beslissing, moet de oorzaak hiervan minder in de vervanging van de wereldheren door paters gezien worden dan in de — overigens nergens bevestigde — verwachting, dat de paters, wanneer zij eenmaal de leiding in de parochie hebben, hun in deze parochie gelegen kloosterkapel weer zullen openstellen. Want het is de kapel waar alles om draait. De Huissenaren waren er aan gehecht — reden waarom zij zich in 1952 zo fel tegen de sluiting verzetten — en zijn dat nog. De kapel is weliswaar gesloten gebleven en men kan er dus geen H. Mis meer bijwonen, maar de biechtstoelen van de paters zijn blijven trekken. Nog steeds komen vele parochianen uit Huissen, maar ook uit Angeren en Doornenburg, zelfs uit Arnhem en Nijmegen, naar het klooster om in de spreekkamers te biechten. De paters hebben de sympathie verworven van zeer veel Huissenaren en de laatsten zijn kennelijk niet bereid het kontakt te verbreken. Dit verklaart voor een groot deel de vreugde in bepaalde kringen van de Huissense bevolking.

Hiermede is niet gezegd, dat zij de thans gevonden oplossing toejuichen. Het is begrijpelijk, dat de bevolking de aangekondigde verandering in de persoonlijke sfeer trekt en er een prestigekwestie in ziet, hetgeen velen voor de betrokken wereldgeestelijken onaangenaam vinden. „Dat hebben we helemaal niet gewild", is het commentaar van velen, ook uit de kringen van hen, die in 1952 protesteerden tegen de sluiting van hun paterskerk.

Verzoekschrift aan Aartsbisschop

Reeds in april van dit jaar schijnt het besluit genomen te zijn. Omdat echter aan de insiders zwijgplicht werd opgelegd, duurde het tot eind september voordat de bevolking er kennis van kreeg. In allerijl organiseerde het betrokken kerkbestuur toen een handtekeningenaktie om de aartsbisschop er van te overtuigen, dat de parochianen deze oplossing niet toejuichten.

Van de ruim 900 gezinshoofden in in de parochie zouden er 540 hun handtekening gezet hebben onder een verzoekschrift, waarin mgr Alfrink gevraagd werd de wereldgeestelijken in de parochie te laten en de kapel te heropenen. Wanneer er meer tijd beschikbaar was geweest, aldus betogen tegenstanders van de komende verandering, zouden er veel meer handtekeningen verzameld zijn. Vele gezinnen konden niet bezocht worden, omdat het kerkbestuur haast wilde maken met zijn aktie. Anders zou zeker 95 pct van de parochie het verzoekschrift getekend hebben. Het ging immers niet tegen de paters; integendeel, men tekende vóór heropening van de paterskerk.

Anderen betogen echter, dat deze aktie weinig houvast biedt, omdat in het verzoekschrift twee zaken in één adem genoemd werden. Wanneer het verzoekschrift alleen tegen wisseling van de parochiegeestelijken gericht zou zijn geweest, zouden minder parochianen getekend hebben. Velen tekenden nu vooral omdat zij in het verzoekschrift aan de aartsbisschop een poging zagen tot heropening van de kapel.

Hoe het ook zij, men verwacht in Huissen niet veel resultaat van deze aktie. Het besluit is nu eenmaal genomen, zegt men, en dat wordt niet zomaar weer ongedaan gemaakt.

Nieuwe „schadeloosstelling?"

De komende verandering vormt in deze kleine gemeenschap uiteraard het gesprek van de dag. De tegenstanders beroepen zich op de officiële verklaring van 30 december 1951, waarin de aartsbisschop-coadjutor en de provinciaal van de paters Dominikanen mededeelden, dat tengevolge van een geheel vrijwillige afspraak de kapel met ingang van 1 januari 1953 gesloten zou worden en dat de paters in ruil hiervoor een nieuwe parochie in Utrecht (Oog in Al) hadden geaccepteerd. Er is dus geen enkele reden, zeggen de tegenstanders, om de paters „opnieuw „schadeloos te stellen", zeker niet ten koste van een zeshonderdjarige traditie. Men wijst er hierbij op, dat de parochiekerk van Huissen-stad (er is nog een tweede parochie, Huissen-Zand) eeuwenlang de „moederkerk" van zuidelijk Gelderland is geweest en een roemrijke historie heeft, dit alles onder leiding van de wereldgeestelijken.

De hele oude geschiedenis word weer opgehaald. Opnieuw word verteld hoe de vorige pastoor, wijlen deken Van Wijk, bij wijlen kardinaal De Jong bewerkstelligde, dat de kapel gesloten zou worden, omdat hij het voor de goede uitoefening van de zielzorg niet bevorderlijk achtte, dat er in feite een parochie in de parochie bestond. Vele parochianen gingen niet alleen bij de paters biechten, maar woonden er 's zondags ook de H. Mis bij. Vele families hadden in de paterskapel zelfs een „plaats voor het leven" gepacht en velen waren lid van de Derde Orde van de H. Dominicus, waarvan de bijeenkomsten in de bibliotheek van het klooster gehouden werden.

In kringen van de tegenstanders wordt bovendien betoogd, dat ook een andere oplossing mogelijk geweest zou zijn door de parochie Huissen-Zand aan de paters toe te wijzen, in welke parochie de „patersaanhang" groter is dan in de stadsparochie, of door de paters een nieuwe (derde) parochie te laten stichten, waaraan in Huissen dringend behoefte zou bestaan.

Anderen betogen, dat de oplossing van 1952 niet voldeed, omdat de aanwezigheid van de paters in Huissen de parochianen voortdurend zou blijven herinneren aan de kapel en het konflikt dus zou blijven broeien. Nu kan de zozeer gewenste eenheid in de zielzorg bereikt worden, zegt men.

Meningen verdeeld

De meningen zijn dus verdeeld. Hoewel het grote merendeel van de Huissense bevolking de paters zeer welgezind is en de omstreden kapel gaarne heropend zou zien, achten velen (hoeveel is moeilijk te schatten) de komende verandering geen gelukkige oplossing, althans geen oplossing, die men gewild — laat staan: verwacht — heeft.

Enkelen hopen zelfs nog, dat het bericht niet waar is; een officiële bevestiging is nog niet gegeven. Sommigen verwachten nog enig heil van het verzoekschrift aan de aartsbisschop. Maar de grote meerderheid heeft zich, al of niet met vreugde, bij de aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid, neergelegd. Zij vragen zich slechts af wanneer de verandering officieel van kracht zal worden. Is er as. zondag reeds een verklaring te verwachten? De omstandigheid, dat in het aartsbisdom vier pastoorsplaatsen open staan, wettigt het vermoeden, dat de kwestie spoedig geregeld zal worden, tenzij de betrokken overheden na de losgekomen reakties het geheel nog eens willen overzien.

Maar bovenal vraagt Huissen zich af: Gaat de paterskerk weer open? Want daar is alles toch uiteindelijk om begonnen.

„Om mijn broek mee op te houden"

Londen. — De Londense kinderrechter Frank Milton vroeg dezer dagen aan een zestienjarige jongen of hij padvinder was.

De jongen: „Nee meneer".

Milton: „Waarom draag je dan een padvindersriem?"

De jongen: „Om mijn broek op te houden".

Intercontinentaal kinder-opstel-wedstrijdje

Het Santiago-college bij de prijsuitreiking.

Prijzen uitgereikt in Tokio, Bangkok, Santiago, Stockholm

Prijswinnaartjes in Stockholm op de trap voor het vliegtuig, waarmede zij een rondvlucht hebben gemaakt.

„De mensen kunnen er geen leren schoenen gebruiken omdat de grond zo drassig is," schreef een jongetje van elf jaar uit Japan in een opstel over Nederland. Met dat opstel heeft hij een eerste prijs gewonnen in de wedstrijd, die de K.L.M en het Nederlandse dagblad De Tijd gezamenlijk hadden uitgeschreven. Het opstel heeft in „De Tijd" van 30 juni gestaan, samen met opstellen, versjes en tekeningen van andere prijswinnaartjes uit Tokio, Santiago, Bangkok en Stockholm. In de Gyosei Primary School in Tokio hangt die Tijdpagina netjes ingelijst aan de muur, zo hebben wij gehoord van de heer H. Burghard, die hoofdvertegenwoordiger van de K.L.M. is in Japan, en die de prijzen zelf aan de drie prijswinnaars is gaan uitreiken.

In Stockholm zijn de prijzen uitgereikt door de heer A. Dijkstra van de K.L.M. Daar waren 1200 leerlingen van de Solna laroverk bij. 's Morgens om acht uur al. Zij snoepten niet alleen van de chocolade, maar ook van de kaas uit Nederland. Sommige van de kinderen mochten een tochtje per vliegtuig boven Stockholm maken. De gelukkigen zijn daarbij gefotografeerd.

In Santiago mocht ieder kind dat een prijs gewonnen had, het eigen verhaaltje voorlezen. Op de grote foto hierboven staan ze voor de hele rij kinderen met de papieren in de hand. Behalve de schoolkinderen en de heer A. Selch, vertegenwoordiger van de K.L.M., die de cadeaus meebracht, waren ook de ouders van de prijswinnaars aanwezig.

Overal is het bij die uitreiking een beetje feestelijk geweest, ook in Bangkok, waar de heer H. A. Sandbergen van de K.L.M. voor de verrassingen zorgde. Uit de indertijd gepubliceerde opstelletjes is wel gebleken, dat de kennis omtrent Nederland bij de kinderen enigszins stereotyp is. — „Het is een beschaafd land; het kent molens, visserij, tulpen, klompen, melk in blik en scheepvaartlijnen" — maar de betrokken scholen hebben in hun bibliotheek nu een paar boeken over Nederland opgenomen en iedereen, die iets met de prijsvraag te maken heeft gehad, vond het allemaal wel erg aardig.

Het plannetje, dat de K.L.M. en De Tijd samen hadden gemaakt en uitgevoerd, is dus alles bij elkaar wel goed geslaagd.

Het plannetje was geïnspireerd op de vraag „Wat zouden de kinderen in den vreemde eigenlijk denken als ze het woord Nederland of Holland horen?" Aan vier scholen is de vraag gesteld: „Wat weten jullie van Nederland?" Van iedere school werden drie prijswinnaars aangewezen, hetgeen bepaald geen gemakkelijk karwei was. Want als kinderen aan het woord komen, hebben zij vrijwel altijd iets te vertellen dat op een bepaalde manier charmant is. Daarom is indertijd ook niet zozeer gelet op wat de kinderen van Nederland wisten — het toetsen van die kennis is meer de taak van de onderwijzers — maar wel op de manier, waarop zij hun kennis luchtten. Zoals bijvoorbeeld de derde Japanse prijswinnaar, die vond dat hij tot dusverre te ernstig geweest was en dus nu iets wilde vertellen om te lachen. „De K.L.M. heeft veel belangstelling voor het vervoeren van olifanten. Misschien komt dat wel omdat Nederland zo uitblinkt in de veefokkerij, dat er meer koeien zijn dan mensen." Misschien is dit een speciaal gevoel voor humor, misschien ook is de vertaling uit het Japans niet helemaal vlekkeloos uitgevallen.

De drie hoofdprijswinnaars in Tokio met het hoofd van de school.

TOM POES en de Kniphoed

2595. Tom Poes keek teleurgesteld naar de dichte deur van het kleine kasteeltje en stond langzaam op.

„Ze zijn bang voor me", mompelde hij. „Ze zijn te klein geworden Hm, de hoofdzaak is, dat ze nog leven. Maar nu weet ik nog niet, wat dit allemaal betekent. Waarom heeft Hocus Pas ze in dwergen veranderd? En hoe heeft hij dat gedaan?"

Hij deed een paar passen en kreeg toen een grote verzameling kleine huisjes in het oog, die er als een stadje uitzag. In de straten bewogen zich kleine figuurtjes opgewonden door eklaar. Sommige wezen naar hem en het was duidelijk, dat er een paniek begon te heersen.

Tom Poes keerde zich om en liep terug, het bos in.

„Ik maak ze alleen maar bang", dacht hij geschokt. „En helpen kan ik ze niet! Ik moet eerst weten, wat die tovenaar met zijn kniphoed precies gedaan heeft, voordat ik een list kan verzinnen. Maar hoe kom ik dat te weten? Waar kan ik die oude schurk vinden?"

Toen herinnerde hij zich plotseling, dat magister Hocus het schip van kapitein Wal Rus gehuurd had om een lading voor hem te vervoeren.

„Natuurlijk!" riep hij uit, terwijl hij het op een lopen zette. „De Albatros! Op volle maan moet hij uitvaren — en dat is vanavond! Nu weet ik waar ik de oplossing van dit raadsel te weten kan komen?"

Hij holde aan één stuk door naar de haven en daar verschool hij zich tussen enkele vaten, die op de kade stonden om te wachten op de dingen die komen gingen......

IK WAS EEN ANDER

door

DENISE EGERTON

De helft van het plezier, dat je er in kunt hebben iemand op een onbeleefde manier hatelijkheden naar het hoofd te slingeren gaat verloren als je het effect daarvan niet kunt zien. Ik wist, dat ik me onfatsoenlijk en onopgevoed gedroeg, maar bovendien ook, dat ik mezelf hopeloos in de kaart liet kijken, doch het kon me op dat moment niets schelen.

Beverig zei Elaine tenslotte:

„Soms lijk je toch méér op Nicholas dan ik wel dacht...."

„Daar had ik zelf ook al zo'n vermoeden van. Maar nu over Lawrence...."

„Je hebt het dus gehoord."

„Luistervink is het juiste woord. Maar hoe dan ook: laten we er niet omheen draaien. Ben je van plan met die man te trouwen?"

„Gaat jou dat iets aan?"

„Je zou me toch wel een zekere interesse kunnen toeschrijven? Tenslotte maak ik nu deel van de familie uit en dan stel je immers belang in hen, die daar door een huwelijk ook toe gaan behoren?

„Ik vind, dat je gevoel voor humor vanavond tamelijk naargeestig is, Simon. Het is duidelijk, dat er geen sprake van een huwelijk kan zijn, zoals de zaken nu staan."

Ze maakte een snelle, boze beweging naast me en ik pakte haar bij haar arm.

„Ga niet weg. Ik weet wel, dat ik me onmogelijk gedraag, maar we zijn nog niet uitgesproken. Waarom heb je hem de waarheid niet gezegd?"

„We zijn immers overeengekomen...." vroeg ik langzaam.

„Vertrouw je hem soms niet?"

„Ik geloof niet, dat ik er verder over wil spreken, Simon."

„Nee — dat weet ik. Heb je hem vóór vandaag ook al ontmoet?"

„Hij is de afgelopen week weg geweest.... Hij is gisteravond pas teruggekomen.... O néén!" Mijn hand voelde, hoe er een schok door haar heenging.

„Nee — niet wat jij denkt. Nee!"

In het begin van de avond was Elaine tamelijk stil en teruggetrokken, maar naarmate de tijd verstreek, werd haar lach warmer en spontaner en haar aandeel in de levendige en intelligente conversatie groter. Lawrence ontpopte zich als een prettige vent; hij was droog, geestig, zonder ooit scherp te worden, en bleek het soort charme te hebben, dat zowel op vrouwen als op mannen een aangename indruk maakt. Niemand besteedde enige aandacht aan mij. Ik zat maar stil in mijn hoekje en het kruisvuur van opmerkingen ging volkomen buiten mij om. Ik probeerde Lawrence te haten, op grond van een der primitiefste redenen, die er in de wereld bestaan, maar kwam tot de ontdekking, dat ik hem integendeel mocht. Hetgeen alles zoveel erger maakte.

En ik kon bijna niet meer geloven, dat hij het geweest zou zijn, die in De Vederbos over mijn benen was gestruikeld — noch kon ik me hem voorstellen als een geregeld bezoeker van de beruchte Gele Hagedis. Nu hij van Elaine bleek te houden, lag het voor de hand, dat hij er belang bij had, als Nicholas van het toneel verdween. Maar stellig niet zonder een spoor achter te laten. Nee, hij paste niet in het schema, dat mijn fantasie zo gretig had uitgesponnen. Fantasie.... ik had me er in de afgelopen dagen te levendig aan overgegeven. Een slechte gewoonte.... Daar moest ik van af zien te komen. Ik moest trouwens overal van af zien te komen. En zo besloot ik, dat ik hier niet langer op mijn plaats was. Mijn komst op Mallyon had geen enkel resultaat gehad en het zag er naar uit, dat dit ook in de naaste toekomst het geval niet zou zijn. Het werd hoog tijd, dat ik uitkneep.

HOOFDSTUK XIV

Toen Elaine me vertelde, dat ze met de kleine auto boodschappen ging doen in Ruthavan, en vroeg, of ik haar gezelschap wilde houden, schudde ik ontkennend met mijn hoofd.

„Ik heb het hier veel te prettig."

„Zeg liever dat je te lui bent."

„Het is een wat onplezieriger uitdrukking, maar je hebt gelijk natuurlijk."

„Een verandering van decor zou je anders goeddoen. Er is in Ruthavan een grappige ouderwetse herberg," zei ze nog, in een poging me over te halen. „Daar zou je een kop koffie kunnen drinken met spritskoek."

„Je brengt me in de verleiding met je aanlokkelijke beelden...."

„Vooruit — sta dan op. Ik heb de auto al voorgereden."

„Maar ik blijf toch liever hier. Wil je de waarheid weten? Vrouwen achter het stuur werken altijd op m'n zenuwen."

Ik wist, dat ze tegenover me stond en op me neerkeek. Als ik vijf jaar oud geweest was, zou ze niet veel woorden meer aan me hebben verspild, maar me hebben opgenomen en in de auto gezet. Maar ik weeg honderdzestig pond en als ik verkoos te blijven waar ik was, kon ze er maar heel weinig tegen beginnen.

„Je bent beledigend."

„Onopzettelijk, geloof me."

„En buitengewoon halsstarrig." Onder de oppervlakte was er een scherpe toon in haar stem te beluisteren, zoals een puntige rots zich net onder de oppervlakte van de blauwe zee bevindt.

„Waarom wil je niet mee?"

„Ik heb hoofdpijn. Is dat een voldoend aannemelijk excuus?"

Ze liet haar handtas rusten op het tafeltje naast me, want ik hoorde, dat ze de knip daarvan geïrriteerd opende en weer sloot. Nu knipte die dicht met een vinnig geluidje.

„Uitstekend." Ze liep weg, maar kwam na enkele schreden weer bij me terug. „Simon.... wil je me beloven, dat je niets onverstandigs zult doen?" Alle kille hooghartigheid was nu uit haar stem weggesmolten. „Dat je niet te ver uit de buurt zult gaan?"

Ik leunde iets voorover in mijn stoel en zei vriendelijk:

„Ik zal niets onverstandigs doen."

Ik luisterde naar haar voetstappen tot ik die niet meer hoorde: vervolgens wachtte ik op het aanspringen van de motor. Ze moest tweemaal starten voor hij het deed en daarna liet ze de motor even razen. Vervolgens hoorde ik, dat ze inschakelde en tenslotte stierf het zoemen in de verte uit.

Ik stak een sigaret op en bleef zitten tot die was opgerookt. Er scheen niemand in de buurt te zijn. Zelfs Vallance en Prudence waren er niet; het was zaterdagmorgen en waarschijnlijk hadden ze het te druk met de vele voorbereidingen voor de zondag.

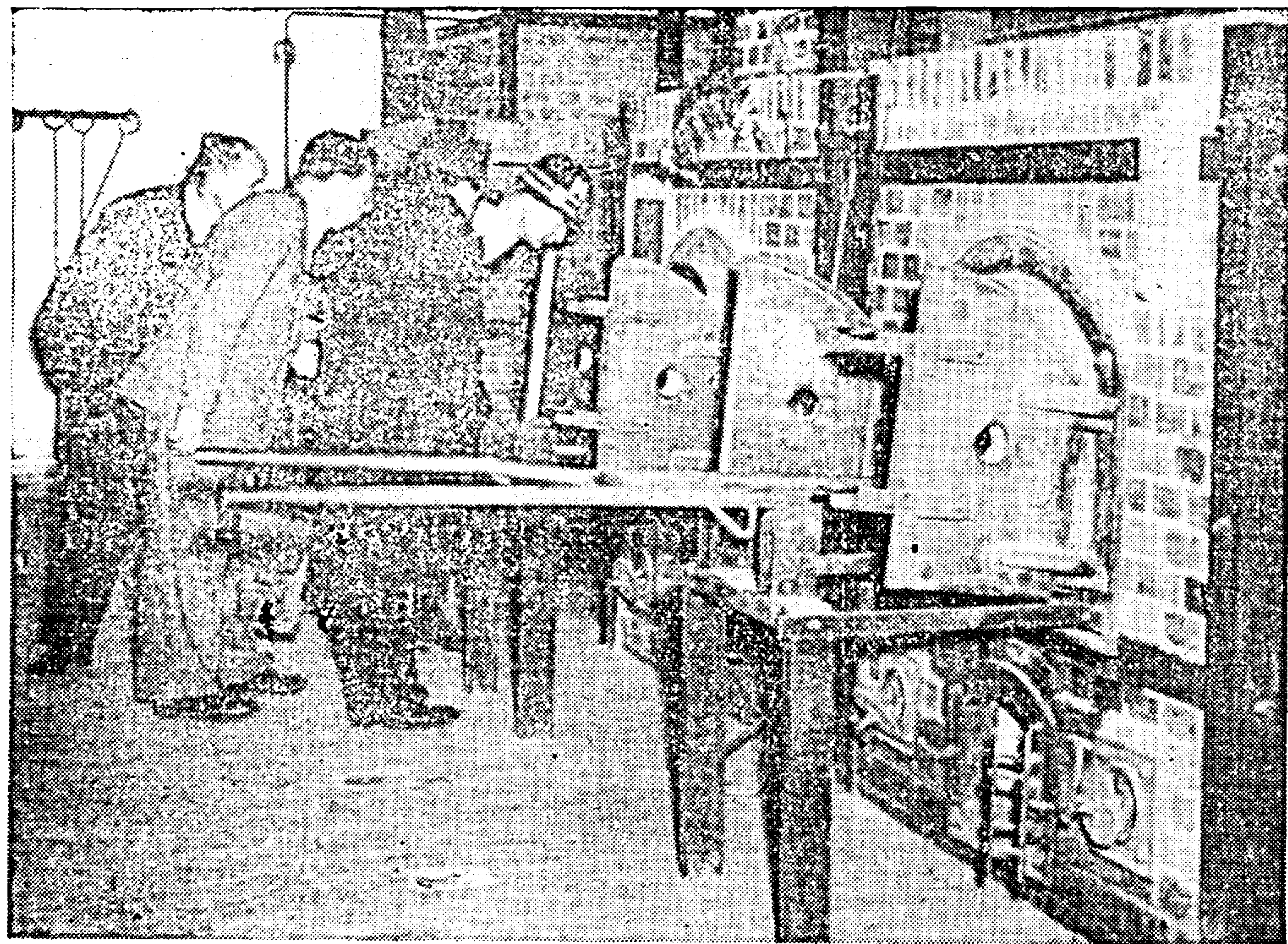
Toen ik het vuur van mijn sigaret tegen mijn vingers voelde, liet ik het peukje naast mijn voet vallen, waarna ik het zorgvuldig met de hak van mijn schoen in de aarde boorde. Er stond een kleine, draagbare radio naast me.

Ik schakelde het toestel in; de tonen van een strijkkwartet begonnen vredig door de zonnige morgenlucht te buitelen. Daarna pakte ik de stok, die naast mij tegen de stoel rustte en stond op.

Na mijn wandeling naar de klip van de vorige dag viel het mij helemaal niet moeilijk mijn weg daarheen opnieuw te vinden. Ik kon de warmte van de zon op mijn gelaat voelen. Op de klip zelf woei een zachte bries me in mijn gezicht; er waren geen meeuwen te horen en de zee murmelde lui en loom en ver. Ik bleef even staan, haalde diep adem en hervatte toen mijn wandeling; om een of andere duistere reden begon ik mijn voetstappen te tellen.

Een, twee, drie, vier....

(Wordt vervolgd)

Drie oud-gedetineerden van Dachau bekijken de vernietigingsovens, waarin de lichamen van tienduizenden mensen verast werden.

DACHAU POOGT KAMP DACHAU TE VERGETEN

De gevangenen hebben het eigenlijk heel goed gehad...

Het gedenkteken voor het crematorium in het vroegere concentratiekamp Dachau.

De stad, die gered werd door het kamp, hoont de doden

(Van een speciale medewerker)

In Dachau poogt men „Dachau" te vergeten. Op de 28ste april 1945 werden drie inwoners van dit Beierse stadje gefusilleerd door de SS, omdat ze een actie opgezet hadden, waarmee beoogd werd te verhinderen, dat het infernale bevel van Himmler om tienduizenden politieke gevangenen te liquideren werd uitgevoerd. Op de plaats ter terechtstelling is nu een gedenksteen aangebracht, maar als men er de Dachauers van vandaag naar vraagt blijkt het erg moeilijk iets aan de weet te komen over de betekenis van die gedenksteen. Een hoffelijke brigadier van politie deelt desgevraagd mede, dat men in de stad wel nergens een boekje zal kunnen vinden met gegevens over het concentratiekamp. „Dergelijke dingen worden bij ons sinds lang niet meer herdrukt. Veel in dergelijke uitgaven schijnt sterk overdreven te zijn geweest, vele andere dingen, die er in voorkomen, staan eveneens nog niet vast en het onderzoek over al die zogenaamde gruwelen is nog niet afgelopen", zo luidt het antwoord.

In het voormalige KZ zelf leven thans vluchtelingen. In een barak, waar driemaal achtereen alle bewoners stierven tengevolge van honger en typhus, wordt nu school gehouden. Het „Prügelblock", de gevreesde folterbank, die vroeger op de appèlplaats stond, is verdwenen. En waar zijn de houten stellages voor het laten uitbloeden van de terechtgestelden gebleven? Voor informaties daarover zou men zich moeten wenden tot het „Staatsbeheer van kastelen en meren" in München. Een gedeelte van de vroegere appèlplaats behoort thans bij het exercitieterrein van het Amerikaanse bezettingsleger. Er staat daar ook een kapel. Die is door de arme gevangenen gebouwd, zo wordt er gezegd. Die „arme gevangenen" zijn echter niet de slaven, die in het kamp door de nazis werden vastgehouden, uitgehongerd en mishandeld, doch... de SS-ers, die na de bevrijding door de Amerikanen werden gearresteerd. Een grasveld bij het vroegere crematorium wordt tegenwoordig buitengewoon goed verzorgd, maar in een krant staat te lezen, dat de burgemeester, de commissaris van de provincie en enkele Beierse ministers er voor gezorgd hebben, dat het crematorium voor bezoekers zou worden gesloten. In een nieuw Beiers nazibladje wordt verteld, dat de gevangenen in het concentratiekamp Dachau in 1944 niet alleen elke week schoon wasgoed kregen en voortreffelijk gehuisvest waren, doch bovendien bijzonder voedzame kost ontvingen en vijfmaal meer vlees kregen dan de rest van de bevolking...

Het lijdt geen twijfel: men wil daar in Beieren het verleden uitwissen en na tien jaar is men reeds zover, dat de doden gehoond worden. Nico Rost, die zelf gevangen heeft gezeten in het Konzentrationslager Dachau, heeft daar een brochure over geschreven („Ik was weer in Dachau", uitgegeven door het Internationale Dachau Comité). Hij stelt uit naam van de internationale verzetsstrijders de eis, dat aan elke verdere ontvreemding van voorwerpen, die herinneren aan het leven en lijden der gevangenen een eind moet komen. Hij wil aan elke ontwikkeling en moedwillige verandering in het vroegere K.Z.-Dachau terstond paal en perk gesteld zien en hij verlangt een piëteitvolle instandhouding van deze door zoveel bloed en lijden geheiligde plek en haar omvorming tot een internationaal herdenkings- en pelgrimsoord.

Ieder weldenkend mens zal het met deze stellingname eens zijn, doch inmiddels zal men dienen te erkennen, dat met realisering van deze verlangens het probleem zelf, dat daar in het stadje Dachau ligt, nog bij lange na niet is opgelost. Dit probleem is, dat de Dachauers nog altijd niet openlijk de betekenis willen erkennen van het feit, dat in het K.Z.-Dachau 235.000 mensen om het leven zijn gekomen, d.i. bijna tienmaal zoveel als de stad Dachau tegenwoordig aan inwoners telt. Het lijkt niet geheel juist te zeggen, dat zij niet geloven in de gruwelen van het kamp; het is waarschijnlijk dichter bij de feitelijkheid wanneer men stelt, dat zij voorwenden er niet in te geloven: juist het streven om de sporen uit te wissen kan er op duiden, dat zij de zaak ernstiger nemen dan ze het doen voorkomen.

De vraag rijst of het bij deze geestesgesteltenis reëel is te verwachten, dat de stad Dachau uit zichzelf een piëteitvolle instandhouding zal opbrengen van het kamp-Dachau. De Dachauers zijn destijds niet slechter geweest dan het gros van de andere Duitsers. In feite hebben zij zelfs, zo zegt Nico Rost, de gevangenen zoveel mogelijk geholpen (hetgeen van de omwonenden bij andere kampen niet in alle gevallen gezegd kan worden). Zo positief is in het verleden de sympathie van de Dachauer bevolking voor de Häftlinge geweest, dat de gevangenen zich bij de bevrijding verplicht achtten een Amerikaanse generaal af te brengen van zijn voornemen om de stad te verwoesten als represaille voor de barbaarse transporten uit Flossenburg en Buchenwald, welke tot resultaat hadden, dat er bij aankomst in Dachau 2600 lijken werden aangetroffen in vijftien tot twintig gesloten veewagons. Men mag dus zeggen, dat de stad Dachau gered is door het kamp en de Dachauer bevolking zou zich daar zeker wel wat meer bewust van mogen zijn. Maar een speciale medeplichtigheid van de Dachauers aan de in het concentratiekamp begane misdaden is er niet. Dachau draagt geen andere schuld dan het Duitse volk.

Die schuld is overigens nog groot genoeg, maar hoe wil men berouw afdwingen? Wanneer men — en hiermee wordt nu niet alleen gedoeld op de Dachauer bevolking, doch op die van geheel Duitsland — er op uit is zoveel mogelijk het verleden in de vergetelheid te laten wegzinken, dan valt er niet veel meer te beginnen. Wellicht is het mogelijk een Duitse piëteit te forceren; dat de Duitsers morele verplichtingen hebben ten opzichte van de slachtoffers der SS lijdt geen twijfel. Maar wat zou een dergelijke schijnvertoning voor zin hebben? Het enige zal zijn, dat al diegenen in het buitenland, die er ook ter harte gaat, tezamen met de vertegenwoordigers van het „andere" Duitsland, die ook geleden hebben onder de nazistische waan, er voor zorgen, dat er in Dachau en waar nodig elders datgene gebeurt wat wij aan de nagedachtenis van Hitlers slachtoffers verplicht zijn. Men zal dat in Dachau of waar ook niet tegen mogen houden. Op de plaatsen, waar alle landen van Europa ten gerieve van het ontaarde Duitsland geleden hebben, zal men het met tranen verworven recht doen gelden. Men make zich verder voor wat de Duitse houding betreft niet te veel illusies, maar het behoeft niet geheel uitgesloten te worden geacht, dat tegenover een blijvend memento, opgericht en in stand gehouden door hen, die niet willen vergeten, ook die vergeten, de Duitsers, die nu sussend zeggen, dat er niets vast staat en dat er zoveel overdreven is, op de duur toch tot de erkenning zullen komen, dat niet de moordenaars, maar de vermoorden geleden hebben.

Lijst van gevonden voorwerpen

Willemstad. — Lijst gevonden voorwerpen over het tijdvak van 16 t/m 21 oktober 1956:

1 Nikkelen huissleutel; 3 sleutels aan ring o.a. 1 LIPS No. 73—1 VIRO en 1572; 1 blauw plastic portemonnaie afgezet met kraaltjes inh. klein geldsbedrag, 1/12 lot Landsloterij trekking 25—10—56, reçu's postwissels ten name van Nilda Francisca; 1 autowielsleutel; 1 switchsleutel gen. N.G.N. 30 met plaatje waarop naam **S. V. Polinet**; 1 lichtblauwe portemonnaie inh. enige foto's en zwart kammetje; 1 bruin lederen portemonnaie **„Curaçao"** inh. geldsbedrag; 1 bonboekje en identiteitsbewijs C.P.I.M. t/n van **E. Presentation** — terug te bekomen bij Wachtcommandant Dam Negropont; 1 etui inh. foto's, 2 balpoints en identiteitskaart C.P.I.M. t/n van **C. M. Melaan**, terug te bekomen bij Wachtcommandant Dam Negropont.

Nadere inlichtingen betreffende bovengenoemde voorwerpen zijn te bekomen op kamer 5 A op het hoofdbureau van Politie.

EISENHOWER is niet meer zeker van zijn overwinning

Democratische partij populairder dan haar kandidaat Stevenson

(Bijzondere correspondentie uit New York)

„Jullie kunt op een lawine rekenen", heeft ex-president Truman van de Verenigde Staten tijdens een lunch tegen journalisten gezegd, toen hij zijn verwachtingen uitsprak over de stembriefjes, die naar hij zei, op 6 november voor de Democratische kandidaat voor het presidentschap, Adlai Stevenson, uit de bus zouden stromen. Truman was als altijd onverbeterlijk optimistisch!

Maar ook president Eisenhower is er zich wel van bewust dat de kansen voor hemzelf en de partij er niet zo best meer voor staan. Wallstreet heeft de laatste weken Eisenhowers kansen van 5 : 1 tegenover Stevenson op 8 : 5 laten dalen. De beurs weerspiegelt dit dalend vertrouwen in Eisenhowers overwinning. De president zal nu, tegen alle vroegere plannen in, 20 redevoeringen méér houden en waarschijnlijk zal hij nog twee reizen naar Californië, Oregon en Washington maken om de Republikeinse kandidaten, die er in die staten niet goed voor staan, de helpende hand te bieden. Op de terugweg zal hij hetzelfde doen in Pennsylvania en Indiana. Dit alles is nodig omdat het er naar uitziet, dat ook wanneer Eisenhower zou winnen, de kiezers hem toch geen Congres met Republikeinse meerderheid zullen geven.

Dit hangt samen met de eigenaardige positie van Eisenhower in zijn eigen partij en de populariteit die wel hijzelf, maar niet zijn partij in het land heeft. In 1952 toen de algemene stemming in de Verenigde Staten na een Democratisch bewind van 20 jaren zich tegen de Democraten keerde, gaven de kiezers Eisenhower zelfs nog maar een Congres met een heel geringe Republikeinse meerderheid. Reeds toen was het te zien dat de Amerikanen eerder op Eisenhower stemden omdat hij een populaire figuur was in wien ze vertrouwen hadden, dan omdat hij een Republikein was. Tot op de dag van vandaag is dat zo gebleven. Eisenhower bezit veel meer vertrouwen dan zijn partij en omdat hij altijd zo boven zijn partij is blijven staan, heeft men hem in de volksvoorstelling nooit helemaal geïdentificeerd met het begrip Republikein. Wezenlijke veranderingen zijn door hem in de partij niet gewrocht. De oude Taft-groep onder Knowlands leiding is even ultra-reactionair als vroeger, al is men bereid geweest zich wat minder luid tegen Eisenhowers politiek uit te spreken.

En nu doet zich het merkwaardige verschijnsel voor, dat in deze verkiezingscampagne de Amerikanen hun keuze niet doen tussen de persoon van Eisenhower en de persoon van Stevenson, of tussen de Republikeinse en de Democratische partij, maar tussen de kandidaat Eisenhower en de partij van de Democraten. Hetgeen erop wijst dat de Democratische partij populairder is dan Stevenson en Eisenhower meer gezien dan zijn partij.

Vele onafhankelijke kiezers, die in 1952 Eisenhower kozen, zijn teleurgesteld in zijn macht over en zijn invloed op de partij en in de manier waarop hij zich boven politieke controverse plaatste. Het blijkt dat men in vele delen van het land niet heeft vergeten, dat Eisenhower nooit duidelijk zijn persoonlijke opinie t.a.v. McCarthy liet gelden of dat hij partijleden die voor hem vochten — als b.v Senator Wiley in de Senaat — geen grein van hulp of een woord tot steun gaf, wanneer ze een zware strijd voor hun zetel in het Congres streden. De statistieken tonen aan, dat tussen de 5 pct en 17 pct van de Eisenhower-kiezers van 1952 thans zullen stemmen op Stevenson.

In Eisenhowers voordeel werkt de Amerikaanse pers, die grotendeels Republikeins is. Van de dagbladen staan 59,5 pct achter de president, 17,2 pct (vooral in het zuiden) zijn voor Stevenson en 23,3 pct hebben hun houding nog niet bepaald of blijven onafhankelijk. M.a.w. Eisenhower wordt door 525 dagbladen gesteund, welke samen een oplaag van 18 miljoen hebben, terwijl Stevenson 152 bladen aan zijn kant heeft met een oplage van vier miljoen (er zijn veel kleine bladen bij). Er blijven 206 onafhankelijke dagbladen met een oplage van 6½ miljoen.

Stevenson intussen zet de verbeelding van intellectueel Amerika minder in vuur en vlam dan in 1952. Maar om partijpolitici te winnen heeft hij water bij de wijn van zijn redevoeringen gedaan en doet hij concessies aan opvattingen t.a.v. binnenlandse politiek (zijn belofte voor hoge subsidies voor de boeren, is een concessie die de belastingbetalers geld zal gaan kosten) en richt hij zijn hele campagne erop in om al diegenen te winnen, die hem wantrouwden. Want hij is immers een „egghead": denigrerend woord voor intellectueel, een woord waarin zich de natuurlijke aversie van het Amerikaanse publiek tegenover zo een fenomeen uitdrukt. Het feit dat hij gescheiden is, speelt ditmaal bij menige kiezer ook een rol, want dit feit was in zijn korte verkiezingscampagne van 1952 nog niet tot de massa doorgedrongen.

Maar al is Stevenson niet de man om „populair" te worden, hij heeft een sterk innemende persoonlijkheid en bezit Trumans capaciteit niet om kiezers tegen zich in het harnas te jagen. Zodat wie ook niet persoonlijk enthousiast voor hem is, evenmin iets tegen hem heeft. En terwijl Nixon de positie van Eisenhower verzwakt, versterkt Kefauver die van Stevenson. Een ander voordeel voor Stevenson is dat de jongere Amerikaanse generaties geboren en opgegroeid tussen twee wereldoorlogen, veel meer waarde hechten aan of aandacht hebben voor de buitenlandse politiek dan hun ouders. Op deze generaties heeft het Republikeinse programma, dat altijd sterker de nadruk legt op binnenlandse politieke programma's, geringer vat gekregen.

In Stevensons omgeving vindt men dit keer mannen als George F. Kennan, die vroeger ambassadeur in Moskou was en die aan Stevenson zijn ideeën over internationale kwesties — speciaal met betrekking tot Russen en communisten — doorgeeft. Thomas K. Finletter, een voormalige minister van de luchtmacht, is een andere adviseur. In de hele controverse tussen Stevenson en Eisenhower over het al of niet stopzetten van proefexplosies met grote kernwapens, speelt Finletter een rol. Zijn naam en die van de voormalige ambassadeur in Indië, Chester Bowles, die ook Stevenson assisteert in zijn campagne, worden genoemd wanneer de post voor buitenlandse zaken bij de Democraten besproken wordt. Als men een indruk zou willen schetsen van de stemming bij beide partijen in deze verkiezingscampagne, zou men kunnen zeggen dat er bij de Democraten vaart en zelfvertrouwen in zit, bij de Republikeinen het enthousiasme aanmerkelijk lauwer is dan in 1952, en nog ondergraven wordt door gevaarlijke zelfgenoegzaamheid...

Houtverduurzaambedrijf in Paramaribo opgericht

Paramaribo. — De N.V. Gebroeders Van Swaay in Den Haag heeft in Paramaribo een houtverduurzamingsbedrijf opgericht, het eerste in zijn soort. Weliswaar deed de firma Bruynzeel reeds aan verduurzaming van hout, maar dit bedrijf zal het eerste zijn, dat zich op grote schaal uitsluitend hiermee bezig houdt.

Het dagblad „De West" had een onderhoud met ir. M. Hoek van de N.V. Gebroeders Van Swaay, die voor de oprichting naar Suriname kwam en in samenwerking met de N.V. W. van Romondt's Handelmaatschappij aan de slag ging. Het bedrijf komt onder leiding van de heer J. Hovenkamp en heeft reeds een vrij grote order binnen van de Surinaamse Bauxietmaatschappij om dwarsliggers voor een spoorlijntje te impregneren met anti-schimmelstoffen. Men kon de hand leggen op een buitengewoon gunstig gelegen pand, namelijk het buitenverblijf van ex-notaris Drielsma, dat zowel per vaartuig, per trein als per vrachtauto te bereiken is. Het kapitaal, waarmee de Surinaamse N.V. begint, is voorlopig ƒ 100.000.

Hoog gehalte uraniumerts in Venezuela gevonden

Caracas. — Een officieuse mededeling van een zegsman van het Ministerie van Mijnbouw maakt melding van de vondst van uraniumhoudende ertsen in de provincie Táchira. Het is nog te vroeg om met zekerheid te kunnen zeggen of de aanwezige voorraden een lonende exploitatie mogelijk maken, doch wel schijnt vast te staan dat van de 257 monsters, die ter analyse aan de Atomic Energy Commission in de Verenigde Staten werden gezonden, vijftien een gehalte van zeventig tot 120 gr. per ton vertoonden, hetgeen hooggevend moet worden geacht aangezien de ertsen in de Verenigde Staten een gehalte hebben dat varieert tussen tachtig en 180 gr./ton.

Zoon van Schmidt:

„Ik zal niet rust[en] eer mijn vader vrij [is]"

„Ik zal niet rusten tot mijn v[ader] vrij is", aldus George Schmi[dt], zoon van de tot levenslange g[evan]genisstraf veroordeelde oud-ka[pitein] Schmidt. George Schmidt, d[ie in] Sydney woont, zeide ervan over[tuigd] te zijn, dat zijn vader onschul[dig is] aan de door de Indonsische a[utori]teiten verzonnen beschuldiging[en].

In zijn huis in Neutral Bay, [waar] hij met zijn vrouw en een doc[h]tje van zes weken woont, [vertelde] George Schmidt, dat hij zijn v[ader] voor het laatst zag in de gevan[genis] in augustus 1954. „Mijn vader i[s het] slachtoffer van een Hitler-a[chtig] complot".

„Hij zeide mij, in Indonesië [een] openbaar protest tegen de scha[nde]lijke ongerechtigheid te laten h[oren]. Spoedig daarna moest ik Indo[nesië] verlaten, omdat ik werd gew[aar]schuwd, dat ik misschien zou wo[rden] gearresteerd.

„Ik hoop een beroep op de [Ver]enigde Naties te doen, om een [recht]lijke behandeling voor mijn v[ader] te verkrijgen", aldus Ge[orge] Schmidt, die voorts mededee[lde] dat een comité van Nederlande[rs in] Sydney beoogt de vrijlating [van] zijn vader te bewerkstelligen. De uitspraak van het landge[recht] te Djakarta in de zaak Schmi[dt] het onderwerp van ongunstige c[om]mentaren t.a.v. Indonesië in de [Austra]lense pers.

Kamerlid REIJERS st[elt] vragen over publika[tie] in het weekblad „D[er] Spiegel"

's-Gravenhage. — Het Eerste [Kamer]lid de heer Reijers heeft aa[n de] minister-president, minister [van] Algemene Zaken de volgende sch[rif]telijke vragen gesteld:

1. Was de materiële inhoud van [het] op twaalf juni 1956 in het Du[itse] weekblad Der Spiegel versche[nen] artikel over ons Koningshuis voor [de] publikatie, althans op acht [juni] 1956, aan de regering althans aan [de] toenmalige minister van Buitenla[nd]se Zaken bekend?
2. Zo ja, welke maatregelen heeft [de] regering en met name de minis[ter] van buitenlandse zaken getro[ffen] om deze voor ons Staatshoofd kw[et]sende en het internationaal aan[zien] van Nederland schadende publik[atie] te voorkomen, te verhinderen of [te] doen wijzigen?

Chessman wordt ni[et] verhoord

San Francisco. — Het Amerik[aan]se hof van beroep te San Fran[cisco] heeft de verwerping door een fe[de]rale rechtbank van het verzoek [van] Caryl Chessman om een verhoor [be]krachtigd. Chessman is wegens s[ch]aking en aanranding al enkele ja[ren] geleden ter dood veroordeeld.

Drie hartspecialisten ontvangen de Nobelprijs voor fysiologie en medicijnen

Stockholm. — De Nobelprijs voor fysiologie en medicijnen is dit jaar toegekend aan twee Amerikanen en een Duitser, die zich verdienstelijk hebben gemaakt door onderzoekingen op het gebied van bloeddruk en hartkwalen.

De winnaars zijn de 52-jarige dr. Werner Forssmann uit Bad Kreuznach en de professoren André Cournand en Dickinson W. Richards, beiden 61 jaar oud en woonachtig te New York.

Dr. Forssmann werd bekend door een methode om het hart te onderzoeken, die hij in 1929 op zichzelf toepaste. Hij opende een slagader in de arm en bracht daar een dunne slang in. Toen hij deze had opgeduwd tot aan de schouder, weerhielden zijn collega's hem er van verder te gaan, omdat zij vreesden voor zijn leven. Later herhaalde hij echter het experiment, toen hij alleen was en hij duwde de slang op, totdat deze de rechterkamer van het hart had bereikt. Hierna begaf hij zich naar de roentgen-afdeling, waar hij een foto liet maken.

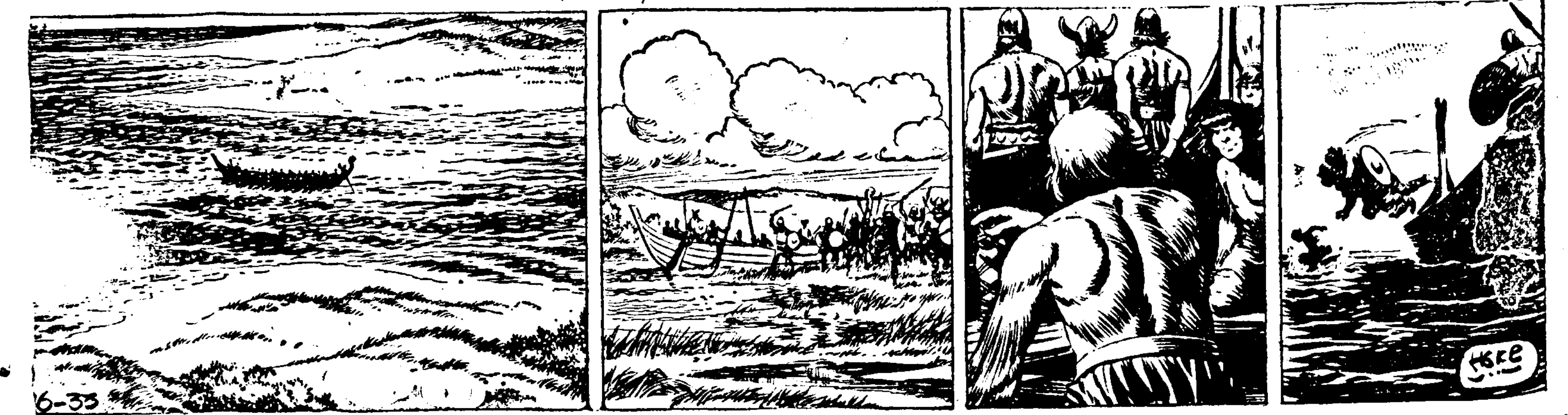
Nadat de 52-jarige arts op deze wijze de bruikbaarheid van zijn methode had aangetoond, ontwikkelden anderen de techniek verder. Prof. Cournand in New York ging onderzoeken, op welke wijze men de methode van Forssmann zou kunnen gebruiken om het zuurstofgehalte van het bloed in het hart en de bloeddrukverschillen in dat orgaan te bepalen. Hij werkte bij dit onderzoek samen met prof. Dickinson Richards. Sedert 1945 wordt de methode in toenemende mate gebruikt voor het onderzoeken en behandelen van aangeboren hartgebreken. Ook kan men op deze wijze veel te weten komen over de nadelige invloeden van een te hoge bloeddruk en andere kwalen op het hart en de omliggende bloedvaten.

Dit jaar bedraagt de Nobelprijs 200.122 Zweedse kronen (ongeveer NAƒ 73.000), het hoogste bedrag sinds de prijs in 1901 voor het eerst werd toegekend. De som zal tussen de drie geleerden worden verdeeld. Zij krijgen bovendien elk een gouden medaille.

In Duitsland hangen ze weer, de welbekende „Bekanntmachungen". [..] keer zijn het mededelingen voor de dienstplichtige jeugd van de Bond[s]republiek. Foto: Twee jongemannen bestuderen het plakkaat, waarop [..] dagen staan vermeld, dat zij zich moeten aanmelden.

ERIC DE NOORMAN: DE SCHEEPSBOUWER

16—33 Het is duidelijk, dat de Saksische Piraat het tegen de twee zeilschepen niet op durft nemen, want terwijl de roeiers uit alle macht aan de riemen trekken schiet de boot haastig een smalle inham in de kust binnen, hopende dat de twee schepen daar op zee hem gezien hebben, geeft Eric zijn inmiddels geopende ogen goed de kost: het kan goed te pas komen, verder en verder glijdt de schuit door het kalme binnenwater, de Saksers schijnen de omgeving goed te kennen, want zonder aarzelen wordt de boot door een wirwar van rietkragen heen, een stil water binnengeloodst waar het tussen het riet tot stilstad komt. Op een kort bevel van de aanvoerder springen de krijgers over boord en waden naar de drassige oever, waarna zij in looppas in de richting van de kust verdwenen. Zouden de zeilschepen hun achtervolging inzetten dan kunnen de Saksers hen een warmer ontvangst bereiden, slechts een klein aantal krijgers is achtergebleven meer nog om de boot te bewaken dan de gevangenen want de gedachten dat deze zouden kunnen ontvluchten in dit onherbergzame gebied schijnt niet in hen op te komen. Geen van hen besteedt enige aandacht aan Eric en de twee knapen, de Saksers staan met hun rug naar Eric toe en spreken zacht onder elkaar. De Noorman begrijpt dat een kans als deze niet spoedig terug zal komen. Geluidloos staat hij op van zijn bank en geeft Erwin en Axe, die hem nauwletted gadeslaan, wenken: Dan stort Eric zich op de dichtstbijzijnde piraat en terwijl de jongere zijn voorbeeld volgen springt hij met de wanhopige sakser in zijn armen over boord......

DREES in de Tweede Kamer

Er komt misschien toch nog een minister van Overzeese Rijksdelen

LAMPE en POS geen principiële bezwaren, noch tegen opheffing, noch tegen voortbestaan

's-Gravenhage. — In zijn antwoord in eerste termijn op de algemene beschouwingen over de regeringsverklaring in de Tweede Kamer zei premier Drees, dat „de mogelijkheid moet open blijven alsnog een bewindsman aan te trekken voor de portefeuille van overzeese Rijksdelen. „De mogelijkheid daartoe is niet definitief uitgesloten", aldus zei dr. Drees met nadruk verder.

De premier deelde bij de bespreking van deze kwestie mee, dat hij tijdens het formateurschap streefde naar vermindering van het aantal ministers en er aanvankelijk aan dacht Minvor onder te brengen bij binnenlandse zaken, dat dan het ministerie van Rijkszaken en binnenlandse zaken zou gaan heten. Hierover — aldus dr. Drees — was reeds overleg gepleegd met de heren Lampe en Pos, die na overleg met hun regeringen met een dergelijke regeling akkoord konden gaan. Nieuw Guinea zou onder het ministerie van algemene zaken onder de premier vallen. Dr. Drees zei zelf dit laatste niet aantrekkelijk te achten, omdat z.i. de minister-president vrij moet blijven voor coordinatie van het regeringsbeleid in de grote lijn.

Deze opzet werd echter doorkruist omdat toen de gedachte aan een afzonderlijk ministerie voor publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie, bezitsvorming en middenstand werd opgegeven en besloten werd deze zaken te koppelen aan binnenlandse zaken. Hierdoor werd het onmogelijk ook de overzeese Rijksdelen bij dit departement in te delen. De gedachten van de exformateur prof. De Gaay Fortman om Rijksdelen onder te brengen bij het ministerie van justitie noemde dr. Drees een „willekeurige beslissing".

De premier zei, dat het vraagstuk der overzeese Rijksdelen een van de praktische moeilijkheden was, waarvoor de informateur mr. Burger geplaatst was. Toen de tweede zetel voor de anti-revolutionairen ter sprake kwam, werd de gedachte aan een afzonderlijk Minvor weer levendig. Dr. Drees deelde mee, dat hij zelf voortdurend de kwestie besprak met de heren Lampe en Pos, die geen principiële bezwaren noch tegen het voortbestaan noch tegen de opheffing van het ministerie van overzeese Rijksdelen bleken te hebben. Wel bestond de wens Rijkszaken te kunnen bespreken met die ministeries, onder welke de te bespreken onderwerpen vallen. Dr. Drees zei, dat daarnaast echter de kwestie van de samenwerking met de West bestaat, waarbij hij noemde het Surinaamse Tienjarenplan, het landbouwplan en het Brokopondoplan. Aangezien hierbij verschillende departementen zijn betrokken, zou de aaneenschakeling ontbreken, hetgeen de premier weinig gewenst noemde.

Dr. Drees voegde eraan toe, dat van af het moment, dat vaststond dat Rijkszaken niet onder binnenlandse zaken zou vallen, het niet meer uitgesloten moest worden geacht, dat Minvor zou worden gehandhaafd, aangezien de bewindsman daarvoor ook een belangrijke taak ten aanzien van Nieuw Guinea zou hebben.

Arbeiders van Billiton in Suriname staken

Loonsverhoging van 45% geeist

Paramaribo. — De arbeiders van de Billiton maatschappij in Suriname hebben het werk neergelegd. Zij verwierpen het aanbod van een tien procent loonsverhoging en eisen een Collectieve Arbeids Overeenkomst met een loonsverhoging van 45%.

Naar verluidt zouden de stakende arbeiders kunnen rekenen op financiele steun van de Caraibische Mijnwerkers Federatie.

Bij de utiliteitsdiensten van het bedrijf wordt niet gestaakt.

Met 330 tegen 140 stemmen

Franse regering kreeg het vertrouwen vàn Assemblé

Alleen communisten stemden tegen

Parijs. — Bij het debat over de Suez kanaal kwestie, Algerije en de economische vraagstukken van het ogenblik, kreeg de Franse regering donderdagavond het vertrouwen van de Franse Nationale Vergadering met 330 tegen 140 stemmen. De communisten waren vrijwel de enige tegenstemmers want de Poujadisten onthielden zich van stemming en zijn trouwens niet gekant tegen de politiek van de regering ter zake Suez en Algerije.

Mendes France, die de meeste kritiek heeft op de behandeling van de Algerijnse kwestie door de regering, noemde premier Mollet de meest geschikte man om een regeling in Algerije tot stand te brengen.

Mollet wil de economische en financiele onderhandelingen met Marokko hervatten, die door Frankrijk waren afgebroken, omdat de sultan van Marokko Algerijnse opstandelingen had ontvangen. Mollet deelde mede dat Frankrijk de sultan tevoren had gezegd, dat een spectaculair contact tussen de Marokkanse regering en de Algerijnse opstandelingen als aanstoot gevend en provocerend zou worden beschouwd. De meeste afgevaardigden keurden de arrestatie der vijf Algerijnse rebellenleiders goed.

Steeds wanneer een spreker verwees naar de gebeurtenissen in Polen en Hongarije ging er een geestdriftig gejuich op.

Prof. ROMME in Tweede Kamer:

Ministerie Overzeese Rijksdelen moet opgeheven worden

's-Gravenhage. — De katholieke fraktieleider, prof. Romme, heeft in de Tweede Kamer ten aanzien van Minvor nog opgemerkt, dat de aanvankelijke eenstemmige opvatting bij de kabinetsformatie, dat het ministerie moet worden opgeheven, zijns inziens nog altijd de juiste is.

Hij voegde eraan toe te betwijfelen, of dr Drees Minvor wilde opheffen, omdat dit ministerie op zichzelf voor opheffing in aanmerking komt. Prof. Romme zeide te menen, dat het zwaartepunt bij deze kwestie voor dr Drees eerder ligt bij de vraag, op welke wijze Rijkszaken dan kunnen worden geregeld. Prof. Romme betoogde, dat de opheffing van Minvor reeds nodig is om de noodzakelijke scheiding tot stand te brengen tussen Nieuw Guinea en de Rijksdelen in de West. „Als er iets fout is, dan is het deze onderwerpen op een departement te doen beheren, als men tenminste wat de West betreft, nog van beheren kan spreken."

Hij zeide aan te nemen, dat, hoewel de handhaving nog onmiddellijk tot grote bezwaren zal leiden, „er stellig een trend zal ontstaan, dat het bestaan van het departement alsmaar bezwaarlijker zal zijn".

Prof. Romme besloot: „Nieuw Guinea en de West zijn nu eenmaal twee zaken, die sinds de nieuwe rechtsorde volkomen gescheiden zijn. Het is een gewichtig belang beide gebiedsdelen wat de behartiging betreft, onderling te splitsen."

— De Birmaanse regering heeft bepaald, dat alle leerlingen bonden op middelbare scholen binnen een maand moeten zijn ontbonden. De regering hoopt hierdoor de discipline op de scholen, die onder de invloed van communistische agenten zou zijn ondermijnd, te herstellen. (Reuter).

Anti alcohol-week

Men schrijft ons uit Oranjestad.

De zin, die hier het meest van alle misbruikt wordt, is toch wel de zin: „Homber mi ta". Vooral bij jonge kerels en zij, die nog geen jonge kerel zijn en er toch zo graag voor willen doorgaan. En de zin wordt dan gebruikt om goed te praten, dat men zich op zedelijk gebied misdraagt of gaat misdragen.

Vaak met tegenzin drinkt een jonge kerel, alleen om anderen te overtuigen, dat hij reeds een homber is. Hij denkt er dan nog niet aan hoe ernstig de gevolgen van zijn drinken kunnen zijn en tot welke misdragingen hij in zijn dronkenschap in staat is. Ook helpt het hem niet als hij naderhand die misdragingen betreurt. Onnodig te vertellen wat er van de „homber" over blijft als hij zich naderhand voor zijn daden moet verantwoorden.

Gelukkig wint thans door goed onderwijs en andere goede voorlichting, de overtuiging steeds meer veld, dat een man of jongen pas een „homber" is als hij doet wat voor hemzelf en zijn omgeving goed is. Dat men geen „homber" is, omdat men de remmen losgooit en ongelukken maakt, doch dat men alleen een „homber" kan zijn, omdat men die remmen bijtijds en krachtig weet te gebruiken.

Onze mannen en jongens zou ik echter dit voor willen houden:

Men gedraagt zich niet als een „homber" als men toont geen zelfbeheersing en verantwoordelijkheidsgevoel te bezitten.

Men gedraagt zich niet als een „homber" als men zich een roes drinkt en daardoor de kans neemt domme dingen te doen. De rechter houdt er geen rekening mede en zal u volledig voor uw daden aansprakelijk stellen.

Men gedraagt zich niet als een „homber" als men zijn toekomst kapot maakt door drankmisbruik.

Men gedraagt zich niet als een „homber" als men zijn moeilijkheden tracht weg te drinken. Het is laf en men raakt die moeilijkheden daar niet mee kwijt, ze worden slechts groter.

Men gedraagt zich niet als een „homber" als men een deel van het gezinsinkomen aan het gezin onttrekt om er drank voor te kopen.

Men kan zo doorgaan, doch gij alleen weet het: „Drankmisbruik is voor u, uw familie en de gemeenschap uit den boze.

Toon je daarom een „homber" en **BEGIN ER NIET AAN.**

U hoeft het dan niet zelf te zeggen. Anderen zeggen van u: „HOMBER E TA".

WD.

— De Nepszava meldt, dat de Matyas Rakosi-straat in Gomba, in het Hongaarse distrikt Pest, is herdoops is Laszlo Rajkstraat. (Reuter)

De vragen over het Koninklijk Huis

Grote terughoudendheid in antwoord van Drees

's-Gravenhage. — In antwoord op de verklaring van prof. Oud c.s. heeft premier Drees gistermiddag in de Tweede Kamer het volgende gezegd:

„Tegen de achtergrond van de uiterst betreurenswaardige buitenlandse pers'publikaties, waarop ook reacties van binnenlandse zijde zijn gevolgd, geeft de afgelegde verklaring blijk van grote terughoudendheid. Ik stel er ook in mijn antwoord prijs op terughouding te betrachten. Met name omdat, hoewel inderdaad ernstige verontrusting in den lande is verwekt, hiermee aan de orde zijn aangelegenheden, die ten nauwste het privé leven van ons koninklijk gezin raken.

Op 15 oktober is meegedeeld, dat Hare Majesteit de koningin zich rustig wenst te beraden op de voorzieningen, die zullen moeten worden getroffen tot het bereiken van een doelmatiger coördinatie tussen de verschillende diensten van het koninklijk huis. Krachtens art. 25 van de Grondwet behoort dit tot de taak der koningin. Ik verwacht, dat deze voorzieningen binnenkort zullen leiden tot mutaties in genoemde diensten. Het is mijn overtuiging, dat dit zal moeten worden afgewacht, alvorens men zich een mening terzake kan vormen.

Het kabinet is zich bewust van zijn verantwoordelijkheid het mogelijke te doen tot het hooghouden der monarchie en van H.M. koningin Juliana, die zozeer de liefde geniet van de bevolking van het koninkrijk.

Wat betreft de opmerkingen van de heer De Groot kan ik mededelen, dat het kabinet met H.M. de koningin overlegt, op welke wijze het beste kan worden vastgesteld, hoe bepaalde perspublikaties tot stand zijn gekomen. Indien zou blijken, dat deze vanuit Nederland zijn geïnspireerd, zo zullen maatregelen niet achterwege blijven.

In verband met de veelal fantastisch onjuiste voorstellingen in sommige publikaties stel ik er prijs op — zij het ten overvloede — nog eens uit te spreken, dat al wat H.M. de koningin in de loop der jaren op publiek terrein gezegd en gedaan heeft, natuurlijk ten volle komt voor de verantwoordelijkheid van de ministers".

Wanordelijkheden en moordpartijen in Marokko en Algerije

Parijs. — In Marokko en Algerije hebben zich in de afgelopen nacht weer vele wanordelijkheden en moorden voorgedaan. In Meknes zijn in drie dagen tijds 41 Europeanen vermoord. De lucht- en spoorverbindingen met deze stad zijn verbroken.

In Algerije zijn in de afgelopen vierentwintig uren acht personen vermoord, waaronder verschillende vrouwen en meisjes, terwijl een aantal boerderijen in brand werd gestoken en het vee afgeslacht.

De besturen van de vakbonden der stakende Europeanen hebben mede gedeeld dat vandaag het werk weer zou worden hervat na een protest staking tegen de moorden te Meknes.

Geredden van op zee neergedaald stratocruiser te San Francisco aangekomen

San Francisco. — De 25 passagiers en de zeven leden van de bemanning van de Stratocruiser van de Pan American Airlines, die dezer dagen halverwege de Hawaii-eilanden en de Amerikaanse westkust een noodlanding op zee maakte, zijn aan boord van een kotter van de Amerikaanse kustwacht te San Francisco aangekomen.

Een van hen, de heer H. Braat uit Rotterdam, vertelde, dat er aan boord van het vliegtuig „niet veel opwinding" was, toen het toestel de landing uitvoerde. „Het ging ontzettend snel. Nadat het vliegtuig was geland, klom ik op de vleugel, waar het water mij slechts tot de enkels kwam. Zelfs mijn overjas werd niet nat." Spoedig was de heer Braat door een reddingsvlot opgepikt.

Hij was vol lof over het doeltreffend optreden van de bemanning van het vliegtuig. Ook prees hij gezagvoerder William Earle van de kotter van de kustwacht en zijn bemanning.

Nobelprijs letterkunde voor Juan R. Jimenez

Stockholm. — De Nobelprijs voor letterkunde is toegekend aan de Spaanse dichter Juan Ramón Jiminez voor zijn lyrische poëzie, die een voorbeeld vormt van een verheven geestesgesteldheid en artistieke zuiverheid. Hij werd in 1881 geboren in Moguer, Spanje. Hij studeerde rechten en ging naar Madrid om zich aan de dichtkunst te wijden. Zijn dichtkunst kreeg grote bekendheid in Amerika. De afgelopen jaren verbleef hij aan de universiteit van Portorico. Zijn meeste werken zijn in losse uitgaven of tijdschriften verschenen. Enkele bundels kritieken en essays werden in Mexico uitgegeven.

Nieuws in het kort

's-Gravenhage. — Piet van Steenvoorden, die oorspronkelijk opgenomen was in de Nederlandse Olympische wielerploeg, maar die later niet naar Melbourne mocht omdat de wereldkampioen Frans Mahn in de ploeg werd opgenomen, nadat het Internationaal Olympisch Comité de zogenaamde Brundage-amateur clausule liet vallen, gaat nu toch mee naar Australië. De NOC is namelijk akkoord gegaan met de aanbieding van de stichting van de Nederlandse Voetbal Pool om de uitzending van van Steenvoorden te betalen. Zij zal rijden in de baanploeg en als reserve voor de wegploeg optreden.

Melbourne. — Het beroemde wereldrecord van Willy den Ouden op de 100 m. vrije slag dames, dat twintig jaar lang onaantastbaar bleef, is thans voor de zevende maal dit jaar overtroffen. Nadat de Nederlandse Cockie Gastelaars het had overgenomen werd het enkele malen verbeterd door de Australische zwemster Lorraine Crapp, die het thans in het Olympische zwembad te Melbourne nog scherper heeft gesteld en gebracht op 1 minuut 2,4 sec.

Stockholm. — De interland voetbalwedstrijd Zweden — Hongarije en Zweden — Roemenië (jeugd), die zondag 28 oktober zouden worden gespeeld in respectievelijk Boedapest en Boekarest, zullen niet doorgaan wegens de politieke gebeurtenissen.

Bonn. — West-Duitsland heeft aangeboden een delegatie naar Argentinië te zenden voor onderhandelingen over het vraagstuk der onteigende vooroorlogse Duitse bezittingen in Argentinië, waarmede aan een Argentijns verzoek wordt voldaan dit vraagstuk afzonderlijk van de kwestie der na-oorlogse schulden van Argentinië te bespreken.

ANNE CRAWFORD overleden

Londen. — Op de leeftijd van 35 jaar is in Londen overleden de Britse actrice Anne Crawford, begin oktober was zij in een verpleeginrichting opgenomen wegens bloedarmoede. Tijdens een voorstelling van Het Spinneweb (een „thriller" van Agatha Christie) in het Londense Savoy-theater was ze ziek geworden. Anne Crawford was een fel voorstandster van zelfbestuur voor Schotland, het geboorteland van haar ouders. Ze genoot bekendheid door film, televisie en toneel.

Opstandelingen in Boedapest

(Vervolg van pag. 1)

„Doch afgezien van deze redenen van staatsbelang moet dit bondgenootschap natuurlijk „gebaseerd zijn op onvoorwaardelijke souvereiniteit van Polen en op een onafhankelijke buitenlandse en economische politiek. Alles wijst op het feit, dat Rusland de wijzigingen in ons land heeft begrepen en deze positief heeft gewaardeerd" — aldus dit commentaar.

„Neues Osterreich" een in Wenen verschijnend dagblad, meldt, dat „tenminste vier regimenten van het Hongaarse leger zich bij de opstandelingen in de Hongaarse hoofdstad hebben gevoegd".

Vanmorgen om goed half negen, plaatselijke tijd, riep de Hongaarse radio alle artsen in Boeda-Pest, die beschikbaar waren op, zich te melden bij het dichtsbijzijnd ziekenhuis of eerste hulppost.

Voor de eerste maal heeft het Hongaarse communistische dagblad „Szabad Nep" in zijn hoofdartikel over de revolutie in Boeda-Pest gesproken en wel in de vorm van een oproep om vrede en orde te herstellen. Pas indien dat is bereikt is het mogelijk de regering te reorganiseren en de Russische troepen uit Boeda-Pest en uit geheel Hongarije te verwijderen. „Daarna kunnen wij met constructief werk beginnen" — aldus dit leidende communistische blad.

Om elf uur, plaatselijke tijd, hedenmorgen deelde de Hongaarse radio mede dat het centrale comité van de communistische partij in vergadering bijeen was en dat zeer belangrijke beslissing rond het middaguur bekend zouden worden gemaakt.

Reuters correspondent te Warschau Sidney Taylor, seinde vanmorgen naar Londen: Het presidium van het Poolse centrale bestuur van de vakverenigingen heeft aangekondigd, dat het in de komende algemene vergadering zal aftreden. Bijna gelijktijdig kwam het bericht door van het aftreden van belangrijke autoriteiten van de communistische partij in provinciale hoofdsteden zoals Krakau en Bydgoszcz.

De uitvoerende leden van het centrale bestuur van de vakverenigingen zijn ernstig bekritiseerd wegens fouten in het verleden. Deze kritiek kwam tot een hoogtepunt op een nationale conferentie en de mannen die de dagelijkse leiding hebben zijn thans wel gedwongen hiermede rekening te houden en heen te gaan. Van uit alle delen van het land wordt de op hun uitgebracht kritiek onderstreept.

Amsterdamse Beurs

Kon. Olie aandelen 794 3/4
Unilever cert. v. aand. 390 1/2
Philips aandelen 266 1/4
Philips pref. 158
AKU aandelen 292
Ned. Scheepv. Unie aand. 164 1/2
KNSM aandelen 172 1/2
KPM aandelen 155
Ned. Handel Mij cert. 177 1/4
Nat. Handelsbank aand. 107
Escomptobank aand. n.g.
HVA aandelen 93 1/4
Amsterdam Rubber aand. 74 3/4
Ver. Deli Mijen. 104 7/8
Aniem Nat. Bezit. 611 1/4
3% dollar oblig. Ned. '47 93 1/4
3% Nederl. '47 (obl.) 90 1/4
Holland-Am. Lijn aand. 191
Walvisvaart aand. n.g.
Amsterdamse Bank aand. 220 1/4
Holl. Bank Unie cert. 227 1/4
Billiton 2e rubriek 231
Billiton 1e rubriek n.g.
Overzeese Gas Mij. 152
Borsumij aand. n.g.
Lindeteves aand. 161
Royal Dutch Am. S. in $ 69.50 bieden
Rott. Bank aand. 193
Wm. H. Muller & Co., nat. bez. 310 1/4
Wm. H. Muller & Co., nat. bezit.

De beurs handhaafde zich bij de opening goed. Kon. Olie noteerde aanvankelijk 803 maar verzwakte plotseling gedurende het beursverloop door geruchten volgens welke Koning Hoessein zou zijn vermoord. Als gevolg daarvan zakte Kon. Olie tot 795. AKU zakte van 230 tot 226 1/2 Philips van 270 tot 265, Unilever van 396 tot 390. De markt sloot op het laagste peil van de dag voor de internationale fondsen. Scheepvaart en de Ind. fondsen waren kleurloos.

De guldensbeleggingen noteerden vast.

De koersgemiddelden:
Petroleum 2010.44
Industrie 100.41
Scheepvaart 168.74
Banken 127.78
Ind. fondsen 102.24
Algemeen 207.32.

New Yorkse Beurs

New York. — De NY-effectenbeurs moest gisterenmorgen opnieuw terrein prijsgeven, waarbij de binnenlandse politieke onzekerheid weer een vooraanstaande factor was. Rond het middaguur waren er koersdaling en tot één dollar.

In de namiddag bleef de stemming onregelmatig lager en de markt sloot nauwelijks prijshoudend.

Aantal verhandelde fondsen 1103; hoger 302; lager 536; onveranderd 265; Aandelenomzet 1.580.000; obligatieomzet $ 2.620.000.

Amer. Tel and Tel 167 3/8
Anaconda Comp. 75
Bethlehem Steel 165
Dupont de Nemours 193 7/8
Gen. Electric 59 5/8
Gen. Motors 46 1/2
Intern. Tel and Tel 32
Kon. Petr. Mij 104 7/8
Shell Oil 76 1/2
Standard of N.Y. 53 7/8
U.S. Steel 30 7/8
Canadian Pacific 33 1/2
Intern. Nickel 98 3/4

Verontwaardiging over vonnis tegen Schmidt

Londen. — De uitspraak van het landgerecht te Djakarta in de zaak-Schmidt is onderwerp van zeer ongunstige commentaren in de Londense pers.

De Times schrijft: Voor ieder, die het proces heeft gevolgd, zal de straf schandelijk lijken. Het is te betreuren, dat het anti-Nederlandse sentiment zoveel jaren na het einde van het Nederlandse bestuur nog zo sterk leeft. Gedurende al deze lange en trage processen is de nationalistische hartstocht zelden afwezig geweest. De bedreigingen tegen de verdediging waren reeds beschamend. De bewijzen van de getuigen à charge waren verward. Volgens sommige van deze getuigen hadden zij hun verklaringen afgelegd nadat zij bedreigd waren. De beklaagde is schuldig bevonden aan misdaden, die, zelfs volgens de mening van de officier van justitie, niet bewezen waren. Dit proces draagt in grote mate bij tot het veroorzaken van ongerustheid. De Indonesische regering moet niet schroomvallig zijn, dat dit proces diepe verontwaardiging in het buitenland heeft verwekt, aldus de Times.

Beurs Caracas

Centro Simón Bolivar 5a emisión	95
7a emisión	95
8a emisión	96
Banco Mercantil	1.150
Oficenca preferidas	1.000
Banco Ncnal. de Desc. 80% pag.	835
Banco Unión total pagado	1.050
Barvensa acciones nuevas	15
Barvensa acciones viejas	16
Bolsa de Caracas acciones	3.500
Cauchos General ordinarias	280
Celanese ordinarias	7
Celanese preferidas	600
Cerveceria La Llanera	9
Cervecera Nacional	87
Electricidad Caracas	166
Electricidad Caracas serie C	99
Embotelladora Z Coca-Cola	185
Envases Venezolanos	185
Financiadora preferidas E	100
Inmuebles Caracas	160
Inuvenca Caracas	160
Inuvenca participaciones	112.75
Inversora 50% pagado	5.05
Inversora 30% pagado	3
Inverdica	13.20
Perforación ordinarias	21
Perforación preferidas	70
Pinturas Covequin	98
Productos Efe ordinarias	16,50
Productos Efe preferidas	90
Rovenca comunes nuevas	27
Rovenca comunes viejas	29
Rovenca preferidas nuevas	85
Rovenca Preferidas Viejas	87
Savoy Candy preferidas	340
Servicios Hydrocarb 50% pagado	8.20
Telefonos Venezuela 6%	100
Telefonos Venezuela 8%	108
Venepal 60% pagado	79
Ven-Aruba 40% pagado	40
Venezolanad e Cemento	295
Un Puesto Bolsa de Caracas	300.000.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM:
17.00 Zuidamerikaanse muziek
17.15 Llama 12556!
17.45 Voor de groteren,
18.00 Pabien
18.30 Nieuwsbulletin
18.45 En nu.. tante Aukje vertelt
19.00 Zuidamerikaanse Hitparade
19.30 Wat de handel U biedt
20.30 Hersensgymnastiek.
21.25 Radio Nederland
22.25 Nieuws in het kort
22.35 Sluiting.

RADIO HOYER
17.00 Tea at five
17.30 Nieuws
17.40 Met Duitse musici
18.00 Gevarieerde muziek
18.45 Sportnieuws
19.00 Muziek di mi Tera
19.30 Met de jarigen in de lucht
20.00 Gevarieerde melodiën
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerde muziek met reclame
20.55 Hoorspel
21.15 Reclame
22.00 Sluiting.

RADIO CARIBE
17.00 Variedades Musicales
18.00 Serenade
18.30 Recorded Music
18.45 Er was eens....
19.00 Avond Concert
19.30 Fiesta Viceroy-Pampero
20.30 Tropic Holiday
23.00 Closing.
21.00 News Bulletin
21.15 Music of the Masters
21.45 Platter Parade
22.30 Prelude to Slumber

RADIO KELKBOOM
17.30 La hora del bolero
18.00 Musica
18.15 Cumpleaños feliz
19.00 Dinermuziek
20.00 Noticias
20.15 Musica
20.15 Frente al pecado de ayer
20.30 Quiz Prog. van FAB

20.45 Musica
21.15 Prot. Uitzending
21.30 SELECCIONES di siman.
22.00 Sluiting.

P.C.J.:
18.37 Nieuws
19.11 Westind. Jongeren in Ned.
19.20 Het schip van de week
19.45 Ned. ensembles
20.03 Buitenlands weekoverzicht
20.15 Het Metropole orkest
20.40 Wat de Pers er van zegt
20.47 Intermezzo.
20.49 Nieuws
20.52 Beursnieuws.
20.50 Nieuws
20.54 Programma
20.55 Avondgebed
21.00 Sluiting.

AVROS
17.00 Linda's Eerste Liefde
17.15 Advertentie Programma
17.45 Populaire melodieën
18.00 Bijbels onderwerp.
18.15 Spaanse guitaar soli
18.30 Voor de jarigen
18.45 Nieuws
19.00 Hindostaanse uitzending
20.00 Advertenties en berichten
20.30 V & V
20.40 Muziek
20.55 Nieuws en Sluiting.